

letnik XIX - št. 5, maj 2012

Glasilo občine Trzin

odsev

Bil je srečen dan
Ob trzinskem prazniku
Florjanov sejem
Nova trzinska knjiga

Načrtno oblikovanje telesa

AKCIJA
-30

Hypoxi trening ciljno odpravlja maščobne blazinice kjer najbolj motijo (zadnjica, trebušček, boki noge).

Vabljeni!

studio Trzin 041 538 514

Računovodske in pravne storitve za javne zavode,
zavode, društva in podjetnike
Izvedba javnih naročil ter svetovanje
info@ipse.si
041 736 506 081 60 10 10

Okrepčevalnica
Barca
Ljubljanska 5a
1236 Trzin

Vabimo vas od ponedeljka do petka
med 9. in 15. uro na
domače malice in kosila!
www.pojej.si

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

**AKCIJA V MESECU MAJU IN JUNIJU,
ČIŠČENJE CISTERNE SAMO 100 EUR**

Strokovno čiščenje hišnih cistern za kurilno olje in naftne
derivate.

Filtracija kurilnega olja.

Razrez in odstranitev cistern

EKOCLEAN, ekološke storitve, d.o.o.

Kontaktne podatki:

tel: 041 989 987

e-mail: narocila@ekoclean.si

www.ekoclean.si

Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:

 grafex agencija

t: 041 617 927

Praznični maj

Mesec velikih trav in trzinskega praznovanja se je prevesil v drugo polovico. Naši predniki so verjeli, da je to čas, ki je poln posebnih življenjskih sil, življenjske rasti, predvsem pa ljubezni in novih upov. Z nas padajo spone zimskih oklepov, lahko se frfotanje mladosti v pomladnih sapicah razveseljuje oko in naša srca hrepenijo po drobnih radostih. Pripravljena so se odpreti lepim stvarjem in lenobnemu martinčkanju v žarkih mladega sonca. Misli pa nam že hitijo k načrtom za poletne oddihe.

Narava je poskrbela, da je to res lep čas. Pestrost pomladnega cvetja so zamenjale preproge mladega zelenja, na poljih so vzkile šahovnice rumenih prostranstev oljne repice, rdečih zaplat detelje in svežega zelenila žitnih pregrinj. Na travnikih se med krhke gruče belih regratovih lučk mešajo množice rumenih zlatih, na vrtovih pa s svojim bogatim cvetjem že kraljujejo potonike. Narava hiti in prvi sadovi se že pripravljajo, da nas razveselijo.

Manj vesela slika je v naši človeški domeni. Dan za dnem poslušamo črne

napovedi. Vse bolj se ukvarjamo z zategovanjem pasov, varčevanjem in zmanjševanjem ugodnosti. Sprašujemo se, kje so meje. Samo krčenje, zmanjševanje in jemanje lahko prej vodi v siromašenje, kot pa v razvoj. Če smo trošili več, kot smo ustvarjali, je prav, da se spustimo na realna tla. Nerodno pa je, če so nekateri zase jemali in trošili nesorazmerno velike kupe denarja, zdaj pa naj bi njihovo grabežljivost družno plačevali vsi, predvsem tisti, ki so že do zdaj korektno izpolnjevali svoje obveznosti in upali, da si z marljivim delom gradijo lepšo prihodnost.

Težko je verjeti, da bo kakšna oblast lahko klubovala svetovnim finančnim močnejšem, ki našo Zemljico usmerjajo po poteh svojega pohlepa, želimo pa si, da bi vsaj znali ukrotiti in tudi kaznovati naše, domače tajkune, ki bi jih naši vodilni s pravo mero poguma in poštenosti lahko obvladali. Žal se naši politični veljaki bolj želijo pririniti v lažnivi svet bogastva, in se še naprej klanjajo tistim, ki žvenketajo z novci.

Amerika je pred desetletji iz krize izšla s pomočjo programa New Deal, z velikimi projekti, javnimi deli. Tudi pri nas bi se morali obnašati kot generali in poskusiti bi morali izkoristiti naše prednosti. Ena od njih je zagotovo lega Slovenije na križišču poti in narodov. Imamo cestni križ, a še premalo povezav med vsemi slovenskimi območji, opuščamo pa načrte za drugi tir železnice do Kopra, s čimer delamo neprecenljivo škodo vsem nam, prednost pa ponujamo pristaniščem v Trstu in na Reki. Smo ena najboljših gozdnatih dežel Evrope, pa je propadla

vsa naša lesna industrija. Naše naravno bogastvo izkoriščajo tujci. Že spodbuda papirničarstvu bi odprla nova delovna mesta. Lahko bi uporabljali les, ki ga najedajo lubadarji, verižijo vetrolomi, slovenske kraje pa bi hkrati s predelavo starega papirja polepšali in počistili. Ob treznem razmisleku bi lahko našli še več takih prednostnih področij, ki bi jih morali spodbujati, ne pa krčiti, predvsem pa smo naš neizkoriščen adut ljudje sami, prebivalci Slovenije. Med nami je veliko pridnih, delovnih. To so bile od nekdaj slovenske odlike. Veliko imamo znanja, tudi idej, pa tega ne znamo izkoristiti. Ko bodo v državnem vodstvu začeli razmišljati, kako izkoristiti prednosti, ki jih imamo, predvsem pa, ko se bodo nehali deliti na take in take, bo tudi v našo malo državico spet prišla pomlad.

Pomlad pa je v naš kraj vseeno prinesla nekaj upanja. Ko smo urejali to številko Odseva, so z mrtve točke premaknili prizadevanja za predajo svojemu namenu največjo trzinsko naložbo v zadnjem času, novi vrtec v Mlakah. Ko bo po svetlih hodnikih res lepo urejenega vrtca zazvenel otroški živčav, bo za Trzin nastopil pravi praznik. Za vse naše najmlajše bo dovolj prostora za predšolsko vzgojo, imeli pa bodo tudi zelo dobre pogoje, da bi bila njihova mladost v vrtcu prijetna, varna in zdrava.

Seveda pa je še več razlogov, da smo v Trzinu v tem mesecu praznično razpoloženi. Na začetku meseca je kljub muhastemu vremenu zelo lepo uspel že 13. Florjanov sejem, v kratkem se bo začel letošnji festival Trzinska pomlad, ki spet obljublja vrsto prijetnih doživetij na različnih mestih po Trzinu, župljani so se razveselili posodobitve župnišča, stekla so dela za gradnjo novega občinskega objekta ob Habatovi ulici, dobili smo novo trzinsko knjigo Oj Trzin, ti dolga vas, naši športniki pa tudi umetniki so dosegli nekaj zavirljivih uspehov... Še bi lahko naštevali. Razlogov za praznovanje je kar nekaj, prav pa je tudi, da smo se spomnili tistih, ki s svojim delom iz dneva v dan nesebično prispevajo k lepšemu in prijetnejšemu življenju v našem kraju. Ob tej priložnosti čestitamo vsem letošnjim nagrajencem, še posebej smo ponosni, da je med njimi tudi članica našega uredništva Zinka Kosmač, in jim želimo, da bi svoje znanje in energijo še naprej tako uspešno v vsestransko zadovoljstvo namenjali Trzinu. Ni vedno lahko, a brez njihovega prispevka Trzin ne bi bil to, kar je. Tudi letošnji nagrajenci so lahko vzgled in vzpodbuda vsem ostalim, da po svojih močeh gradimo lepši Trzin.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenić, Veronika Cukrov, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kostrov, Patricija Mušič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:

✱ **grafex** agencija | tiskarna

Trzinje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
junjsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. junija
2012

Slika na naslovnici
Sejem je bil živ
Foto: Andrej Nemec

Županov kotichek

Ko pride maj, nas vedno obide nekoliko bolj radostno razpoloženje. Največ gotovo k temu pripomore narava, četudi nam kdaj ledeni možje še nekoliko zagrenijo življenje. Vendar se vplivu tega, da je okrog nas vse prelesto zeleno in hkrati pisano, ker vse cveti in brsti, četudi smo še tako zagrenjeni, morda žalostni zaradi kakšne osebne izgube, ni mogoče povsem izmakniti. To, kot je danes popularno reči, pozitivno energijo začutimo v maju vsako leto tudi v Trzinu. Razlogov za to je seveda še več. Med drugim tudi to, da 15. maja proslavljamo svoj občinski praznik, ki nas navdaja z dodatno samozavestjo in ponosom, ker se zavemo, da živimo v kraju, ki je bil znan že v času visokega srednjega veka, in da je bilo to ime tedaj že zapisano in na še danes varovani listini ohranjeno za ves ta čas, čeprav ga 739 let kasneje izgovarjamo nekoliko drugače. Zgodovina Trzina pa seže še dlje v preteklost, kot vemo; celo v daljna stoletja pred

našim štetjem. In ta zgodovina je del naše identitete, ki se oblikuje skozi zgodbe, zapise in ustno posredovane iz preteklosti, in ki se nekako useda tudi v podzavest vseh nas, tudi ljudi, ki smo se v zadnjih desetletjih priselili v Trzin. Zanimivo je opazovati, kako ljudje, ki so prišli iz drugih krajev Slovenije, morda tudi iz drugih držav, denimo iz republike bivše skupne države Jugoslavije ali celo res iz tiste prave tujine, srkajo trzinsko izročilo, začenjajo sami pripovedovati anekdote, ki jih slišijo o trzinski razboritosti, o obrtniški podjetnosti Trzinčev, o običajih, ki so jih ljudje nekoč gojili v Trzinu, o tem, da so se Trzinci pred stoletji spopadali celo s Turki in Francozi, in tako nekako nehoti postajajo pravi Trzinci, prenašajo izročilo kot del lastne identitete naprej, celo v prihodnost. Najbrž, zagotovo ne ravno vsi, vendar zelo številni; zlasti tisti, ki se tudi vključujejo v javno življenje v Trzinu; ali v našo lokalno politiko, v društva, obiskujejo prireditve, ki jih v Trzinu, na srečo, res ni malo, ali če drugega ne, skrbijo za čim boljše odnose s svojimi najbližjimi sosedi. Poudaril sem, da prireditve v Trzinu na srečo ni malo, in to zato, ker te prireditve omogočajo druženje, medsebojno spoznavanje in nastajanje prijateljstev, dobrih sosedskih odnosov. Zato so dejavnosti občine in zlasti številnih društev na tem področju tako pomembne.

Praznični maj

Vse te prireditve, kadar se zgostijo, že same po sebi spodbujajo vzdušje slovesnosti, in maj je v Trzinu, kot rečeno, že tradicionalno prazničen. Ne samo zaradi občinskega praznika in občinske proslave s podelitvijo občinskih priznanj ob 15. maju, temveč zato, ker se, kot se zdi, sprosti tudi pozitivna energija Trzinčev in Trzink. Začne se vsako leto s Florijanovim sejmom kot običajem, ki se navezuje na praznik trzinske fare, katere patron je sv. Florijan, ko se vsi vsaj pokažemo na nastajajoči trzinski promenadi, mnogi pa tudi posvetimo nekaj pozornosti kulturnemu in družabnemu delu sejma. Ob občinskem prazniku za obujanje in počastitev zelo pomembnega dela naše zgodovine poskrbijo člani in članice trzinskega Združenja borcev za vrednote NOB, Občina organizira proslavo občinskega praznika, počastijo pa ga s svojimi prireditvami tudi drugi organizatorji raznih tekmovanj (šahisti idr.) itd. Kmalu za tem se vedno začne festival Trzinska pomlad in tudi letos bo tako. S tem vstopi, čeprav je tudi pozimi ne manjka, med nas z velikim zamahom kultura, ki je poleg zgodovine ne le na nacionalni, temveč tudi na lokalni ravni drugi pomembni dejavnik identitete, kajti kultura je vezivo, ki deluje kohezivno in krepi oblikovanje skupnosti. In tudi to velja tako za nacionalno kakor tudi za lokalno raven. Zato se ni mogoče strinjati z onimi, ki mislijo, da je organizirati kulturne prireditve s kakovostnim programom in profesionalnimi izvajalci na lokalni ravni, kot je Trzin,

nepotrebno, češ da gre vsakdo, ki ga to zanima, v Ljubljano. Nasprotno, zelo važno je, da imajo občani možnost videti kakovostno gledališko predstavo, slišati vrhunske glasbenike ali slišati najboljše slovenske pesnike tudi v Trzinu, kajti ob tem srečanju tako rekoč podzavestno spoznajo, da Trzin ni samo njihova razširjena spalnica, ampak je kraj, ki omogoča vsakovrstna doživetja in zadovoljuje naše interese ter nam omogoča osebnostni razvoj na vseh ravneh. Seveda pri tem ne gre samo za kulturo; gre tudi za možnosti rekreacije, za obisk dobre gostilne in celo za poklicno kariero in, ne nazadnje, za zabavo.

Razvoj

Razvoj kraja oziroma občine je tretja med najpomembnejšimi komponentami. Imamo srečo, da si je Trzin že naredil in si tudi zagotovil sloves najrazvitejše občine v Sloveniji, kar dela našo občino samo po sebi zanimivo za investitorje in ljudi, ki iščejo primerno okolje za svojo dejavnost. Kljub krizi je to še vedno čutiti. Občina mora predvsem skrbeti, da zagotovi vse druge pogoje za to, da bo Trzin še nadalje privlačno okolje, v katerega si bodo želeli priti tako novi občani kakor tudi investitorji, čeprav ni narobe, da smo pri tem nekoliko previdni in ne dovolimo preobremenitve prostora. Zato še vedno investiramo in se na ta način uvrščamo med tiste občine, ki tudi v teh kriznih časih omogočajo preživetje vsaj gradbenim podjetjem srednje velikosti. Trenutno so v Trzinu v teku tri za naše razmere kar velike naložbe, in kljub določenim težavam z eno od njih je videti, da bodo vse tri uspešne.

Vsem bralkam in bralcem Odseva ob občinskem prazniku čestitam in želim čim lepši maj in seveda tudi vse ostale mesece.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

GASILCI VABIJO

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Trzin so se odločili, da bodo tudi letos v predpustniškem času po svoje »pogreli« Trzin.

V soboto, 9. junija, bodo na ploščadi za kulturnim domom pripravili

GASILSKO VESELICO.

Najprej bodo poskrbeli za vesel in zanimiv program za najmlajše, zvečer pa bodo na vrsto prišli še starejši, ki jih bo s poskočnimi melodijami zabaval ansambel Roka Žlindre.

Gasilci pa bodo poskrbeli tudi za hrano, pijačo in bogat srečelov.

Pridite, ne bo vam žal!

PGD Trzin

Glede novega vrtca končno z mrtve točke

S tiskovne konference Jelovice

Ob občinskih praznikih v občinah radi poskrbijo za slavnostno otvoritev ali predajo namenu kakšno novo občinsko pridobitev. Res da je tega zdaj, ko govorimo o krizi in vse strožjih varčevalnih ukrepih, manj, pa vseeno ponekod le še slavnostno prerežejo kakšen trak in s tem naznanijo otvoritev. Čeprav v maju v naši občini verjetno ne bodo rezali trakov, lahko zapišemo, da je občina pravzaprav že dobila darilo. Največja občinska naložba v zadnjem obdobju, novi vrtec v Mlakah, je dokončan, in bi ga malčki že lahko napolnili s svojim živžavom. Zaradi zapleta z izvajalci pa je nekaj časa kazalo precej slabo in nihče ni vedel, kdaj bi vrtec lahko predali namenu. Pet dni pred občinskim praznikom pa so se stvari premaknile z mrtve točke. Ni čudno, da smo tokratni pogovor z županom g. Antonom Peršakom začeli prav o vrtcu.

Kaj se zdaj dogaja z novim vrtcem v Mlakah? Ali lahko že napoveste, kdaj bo novi vrtec pod svojo streho sprejel trzinske malčke? Kako skušate rešiti zaplet glede izplačila izvajalcev?

Glede na to, da ste se kot urednik Odseva udeležili tiskovne konference, ki jo je 10. maja v novem vrtcu sklicala družba Jelovica hiše, d.o.o., ki je naš glavni pogodbeni partner v tej zadevi, torej izvajalec del, veste, da so predstavniki izvajalca povedali, da so pripravljeni v najkrajšem možnem času izročiti novi vrtec občini. Kot sem povedal že na tiskovni konferenci, seveda to ne gre tako preprosto, kot zveni. Gre za to, da nam mora izvajalec predati uporabno dovoljenje, ki ga še ni pridobil, in da moramo opraviti tako imenovani kvalitativni pregled objekta, na podlagi tega pregleda in odprave morebitnih pomanjkljivosti opraviti primopredajo. Poleg tega moramo povabiti na pregled vrtca tudi pristojno službo ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport in šele ko dobimo njihovo pozitivno mnenje, lahko preselimo otroke iz starega vrtca v novega. Po, recimo, res optimalnem scenariju bi se to lahko zgodilo v mesecu dni, torej nekako do sredine junija, morda celo kaj dni prej, če bo vse teklo kot po maslu. Kaže, da to želi tudi izvajalec (Jelovica hiše, d.o.o.), ker želi čim prej dokončati tudi III. fazo pogodbenih del (rušenje starega vrtca in ureditev okolice oziroma zunanjega igrišča). Kar zadeva plačila, smo dosegli nek prehodni dogovor, da bomo v skladu z veljavno pogodbo poplačali obveznosti do Jelovice in podizvajalcev do določene možne višine in zadržali, v skladu s pogodbo, 10 % pogodbenega zneska, ki ga bomo plačali po primopredaji tudi vseh drugih del, določenih s pogodbo. Ker vemo, da Jelovica vztraja pri približno 450.000 EUR višjem znesku, kot je zapisan v pogodbi, pomeni, da s temi plačili pričakovanja izvajalca in podizvajalca ne bodo v celoti izpolnjena, zato lahko pričakujemo, da si bo Jelovica hiše, d.o.o., prizadevala to doseči po sodni poti. Mi pa mislimo, da za to ni upravičenih in predvsem ne pravnomojavnih razlogov.

Ali lahko podrobneje predstavite naložbo ob Habatovi ulici, kjer je včasih stala lopa kmetijske zadruge? Kaj naj bi tam zgradili, kakšni

so časovni načrti za novo naložbo in kolikšna bo njena vrednost?

Moram poudariti, da t.i. lopa ni bila last Kmetijske zadruge. Zadruga je imela v njej samo v najemu en prostor. Kot je bilo že večkrat zapisano in povedano, bo na mestu nekdanjega skladišča, ki je bilo dotrajano, tam zrasla večnamenska stavba, v kateri bo še vedno skladišče enake velikosti kot dosedanje, poleg tega pa bodo v pritličju še nujni prostori za dejavnosti Rdečega križa, da bo organizacija lahko izvajala zakonsko določene dejavnosti, v nadstropju in v mansardi pa bo pet neprofitnih stanovanj.

Kakšna bo usoda objekta, ki mu Trzinci pravimo stari farovž?

Objekt je do te mere dotrajan, ker je očitno šlo tudi za manj kvalitativno gradnjo, da se praktično že ruši. V bistvu bo objekt potrebno podreti in potem bo mogoče na istem mestu zgraditi manjši objekt, ker velikost parcele ne omogoča ponovne gradnje objekta iste velikosti.

V lasti občine je nekaj zemljišč v Trzinu. Ali lahko poveste, koliko je teh zemljišč in kakšno politiko vodi Občina pri nakupu novih parcel in takrat, ko jih prodaja ali daje v najem?

Če bi želel podati kolikor toliko natančen odgovor na to vprašanje, bi porabil zelo veliko prostora. Občina ima namreč na seznamu kar precej parcel, vendar so to praviloma zelenice, ki so namenjene javni rabi, pri čemer so nekatere tudi zelo majhne, to je po nekaj kvadratnih metrov. Gre predvsem za zelene površine ob ulicah (v OIC in v Mlakah), nadalje za same ulice (čeprav ne v celoti), za manjše parkovne površine in, kot rečeno, zelenice med hišami ipd. Poleg tega je občina v nekaj primerih še solastnica zazidljivih zemljišč (v OIC), vendar v večini primerov ne gre za res omembe vredne deleže, razen v primeru ene parcele in v delu, za katerega še ni bil sprejet občinski podrobni prostorski načrt in gradbene parcele še niso bile oblikovane. Manjše zazidljivo zemljišče ima občina tudi v Mlakah, vendar je praktično nezazidljivo, ker je ozko in na zelo strmem terenu. Poleg tega pa je občina v preteklih letih tudi kupila nekaj gozdnega in kmetijskega zemljišča, ki ga uporablja predvsem za zamenjave, kadar skuša pridobiti zemljišče za zelene površine v naselju, za ulice ipd. Ne smemo pozabiti na športnorekreativne površine pri OŠ Trzin in v ŠRP Mlake itd. Kolikor je vprašanje zastavljeno zaradi vprašanj, ali ima občina na voljo zazidalna zemljišča za prodajo, je tega, kot rečeno, zelo malo in še to so pretežno solastniški deleži v okviru že oblikovanih ali še neoblikovanih gradbenih parcel v OIC.

Slišali smo, da naj bi že v tem mesecu na območju naselja Trzin okrepili radarski nadzor hitrosti voženj in kršitelje tudi kaznovali. Ali lahko kaj poveste o tem?

To dejavnost v skladu z zakonom občasno izvaja Medobčinski inšpektorat, in kolikor vem, so učinki zelo pozitivni. Velja zlasti za Jemčevo ulico, tudi za Mengeško cesto itd. Gre za pomemben prispevek k prometni varnosti v Trzinu.

Precej naših bralcev v zadnjem času vznemirja slabo raznašanje Odseva. Številni poročajo, da Odseva niti ne dobijo (med drugim tudi sam v preteklem mesecu Odseva nisem dobil od raznašalca), za raznos pa potrebujejo tudi veliko časa. Ali bo Občina na tem področju kaj ukrepala in izboljšala raznos?

Že ukrepa in še bo. Kolikor je pa slišati, gre v nekaterih primerih tudi za nagajanje. Kar pa zadeva sam čas raznašanja od dneva in ure, ko Odsev pride iz tiskarne v Trzin, mislim, da ni bistvene razlike. Je pa treba vedeti, da je tudi raznašanje storitev, ki jo Občina lahko odda samo po postopku javnega naročila, in tako je tudi storila. Če pa se bodo težave nadaljevale, bo Občina seveda prisiljena odsluviti izvajalca, vendar bo tudi potem storitev ponovno morala oddati po postopku javnega naročila.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo s 15. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Potrdili lanski zaključni račun občine

Aprilska ali 15. redna seja občinskega sveta Občine Trzin, ki je bila v sredo, 25. aprila, je imela na dnevnem redu 10 točk, saj je nekaj dni pred sejo vodstvo Občine sporočilo, da z dnevnega reda umikajo predlog sklepa o soglasju Občinskega sveta k priznanju dodatnih del pri gradnji novega vrtca v Trzinu izvajalcu gradnje družbi Jelovica hiše, d.o.o. Ko so v delovnih telesih občinskega sveta obravnavali ta predlog, so namreč ugotovili, da ni pogojev za njegov sprejem.

Udeleženci seje so se tako najprej lotili predloga sprememb strukture plačila socialnovarstvenih storitev pomoči družinam na domu. Dom počitka Mengeš, katerega službe izvajajo pomoč družinam na domu tudi v Trzinu, je Občini Trzin predlagal spremembo strukture plačila te storitve. Cena storitve sicer ostaja enaka, spremenila pa se bo struktura plačila te storitve med uporabnikom in Občino. Povečale se bodo subvencije iz proračuna Občine. Svetnice in svetniki so predlog brez razprave potrdili, prav tako pa so potrdili tudi Pravilnik o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči.

Sledila je obravnava zaključnega računa Občine za leto 2011. Ker so obsežno gradivo obravnavali že v delovnih telesih, so zaključni račun na seji potrdili brez razprave. Občina je tako lani uradno imela 3.581.068,05 EUR prihodkov in 4.218.658,07 EUR odhodkov.

Sledila je obravnava načrta ravnanja z nepremičninskim premoženjem Občine Trzin v letih 2012 in 2013, ki ga je podrobneje pojasnila direktorica občinske uprave Polona Gorše Prusnik. Načrt je bilo treba uskladiti z novim Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, v predlogu pa je tudi nekaj novih predlogov za nakupe, prodaje ali zamenjave manjših zemljiških parcel v občini. Po dokaj obširni razpravi so udeleženci seje predlog načrta podprli.

Letno poročilo skupne občinske uprave medobčinskega inšpektorata in redarstva za leto 2011 je podala direktorica Medobčinskega inšpektorata Irena Karničnik. Medobčinski inšpektorat deluje že šesto leto, ustanovile so ga občine Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice, njegov sedež pa je v Trzinu. Posebno skrb namenjajo urejanju razmer na področju mirujočega in tekočega cestnega prometa ter ukrepom s področja varovanja okolja. V lanskem letu je bilo največ inšpekcijskih posegov na območju občine Vodice, naša občina pa je bila nekeje v zlati sredini. Sledila je obravnava letnega poročila glavnega in odgovornega urednika Odseva o uresničevanju programske zasnove glasila.

Med kar obsežno razpravo so svetniki in svetnice največ pozornosti namenili težavam z raznosom Odseva, ki so se začele po tem, ko so zamenjali dosedanjega raznašalca našega glasila z novim. Udeleženci razprave so pozvali občinsko upravo, da naj poskrbi, da bo raznos bolj kakovosten.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta Pobude in vprašanja občinskih svetnikov. Največ vprašanj in pobud se je tudi tokrat nanašalo na delovanje gospodarskih javnih služb, še zlasti na področju cestne infrastrukture. Svetnike je tako med drugim zanimalo, ali kaj napredujejo načrti za izgradnjo obvoznice ob starem delu Trzina, želeli pa so tudi, da se Občina dejavneje vključi v prizadevanja, da bi obvoznico le zgradili. Župan je spet poudaril, da gre za naložbo, ki je v pristojnosti države, ob tem pa je ocenil, da se Občina ves čas resno zavzema, da bi obvoznico le začeli graditi, čeprav je ob tem namignil tudi na finančne težave države.

na področju urejanja cestne infrastrukture. Svetnike pa je tudi zanimalo, ali je kaj več znanega, kdaj bi lahko dobili dodatni vozni pas za zavijanje v OIC, kaj je z načrti za ureditev kolesarske steze in pešpoti med novim in ostalim delom naselja, kdo je odgovoren za popravilo podrtih zaščitnih ograj ob štiripasovnici in ali so za Mengeško cesto že dobili uporabno dovoljenje. Svetnike je zanimalo, pod kakšnimi pogoji je bil izbran izvajalec rušenja lope ob Habatovi cesti in ali je kaj novega v zvezi s športnorekreacijskim parkom v Mlakah. Na večino vprašanj so svetniki dobili odgovore že na seji, odgovore na preostala vprašanja pa naj bi dobili v pisni obliki.

Ob obravnavi pobud občanov za spremembe in dopolnitev Odloka o občinskem prostorskem načrtu so udeleženci seje zavrnili vse predlagane spremembe, brez posebne razprave pa so potrdili poročilo o uresničevanju letnega programa športa v občini v lanskem letu, ki ga je podal predsednik Športnega društva Trzin Matjaž Erčulj. Ob koncu seje so potrdili tudi predlog Komisije za občinska priznanja, proslave in promocijo občine o podelitvi letošnjih občinskih priznanj. Najprej so sklenili, da bodo letos prejemniki občinskih priznanj dobili spominska darila, denarne nagrade, vredne 500 EUR, ki jih bodo prejeli zaslužni in perspektivni mladi občani. Tudi letos naziva častni občan ne bodo podelili, zlato plaketo Občine Trzin bo prejel predsednik Društva upokojencev Franc Pavlič, srebrno plaketo pa Zinka Kosmač. Občinske denarne nagrade pa bodo prejeli harmonikar Simon Vrbec in mlajše selekcije strelcev Strelskega društva Trzin.

Miro Štebe

Bil je srečen dan

Vodstvo podjetja Jelovica hiše, ki gradi novi trzinski vrtec na Mlakah, je v četrtek, 10. maja, skupaj s predstavniki podizvajalcev v novem vrtcu sklicalo novinarsko konferenco, na kateri so želeli predstaviti svoje vzroke, zakaj že zgrajenega vrtca še niso predali namenu. Na konferenco so prišli tudi predstavniki Občine Trzin na čelu z županom g. Antonom Peršakom in predsednikom Nadzornega odbora Občine Trzin g. Darkom Končanom.

Direktor oz. predsednik upravnega odbora Skupine Jelovica Gregor Benčina je uvodoma poudaril, da so izvajalci opravili dobro delo. Zgradili so nizkoenergetski vrtec, ki je nadstandarden in sodi po kakovosti v sam vrh takih objektov v Sloveniji. Dejal je, da bi Občina Trzin lahko takoj začela postopek prevzema vrtca, saj naj bi že v naslednjih nekaj dneh lahko pridobili tudi uporabno dovoljenje. Navedel je, da se cena podobnih nizkoenergetskih vrtcev, ki so jih v zadnjih dveh letih zgradili v Sloveniji, giblje od 1.300 do 1.500 evrov na kvadratni meter, Občina Trzin pa vztraja pri nižji ceni, to je 1.148 evrov na kvadratni meter. Ker Občina ne želi plačati zahtevane višje cene, je prizadetih 18 podizvajalskih podjetij, od katerih se nekatera zaradi tega soočajo celo z vprašanjem svojega obstoja.

Župan Občine Trzin g. Anton Peršak je zavrnil očitek, da je za zaplet kriva Občina, in kronološko predstavil, kako so stvari potekale, kako so določili ceno ter posebej prebral nekatera od določil pogodbe, ki jo ima Občina sklenjeno z Jelovico hiše, d.o.o. Predsednik Nadzornega odbora Občine Trzin Darko Končan pa je ocenil, da skuša Jelovica z izsiljevanjem na račun otrok in neplačanih izvajalcev izsiliti višjo ceno od tiste, do katere je v skladu s podpisano pogodbo upravičena. Povedal je, da je Nadzorni odbor Občine Trzin ves čas zelo budno spremljal vse dogajanje, pri tem pa ni naletel na nepravilnosti s strani Občine. Poudaril je, da je Jelovica ugleden in priznan proizvajalec in graditelj montažnih objektov, da so se izkazali že s številnimi dobro opravljenimi posli, zato ga preseneča, kako pri Jelovici niso pravilno tolmačili določil podpisane pogodbe, ki je sklenjena na ključ. Ocenil je, da so se pri Jelovici zmotili v računici, vendar za to krivde ne morejo naprtiti Trzinu.

Direktor Jelovice je odgovoril, da Jelovica nikakor ne izsiljuje na račun otrok, ki čakajo, da jih premestijo v novi vrtec. Dejal je, da lahko začno že naslednji dan z oddajo vrtca, vendar pa mora Občina izpolniti nekatere pogoje. Oglasili so se predstavniki podizvajalcev in krivili Občino za težak položaj, v katerem so se znašli, ker nimajo denarja. Poudarjali so, da so delo opravili kakovostno, in želijo plačilo zanj. Bilo pa je videti, da so do tedaj poznali le eno stran zgodbe in da niso poznali razlogov Občine, zakaj ne plača njihovega opravljenega dela.

Župan Peršak je v odgovor pojasnil, da Občina nikakor ne želi škode podizvajalcem, ki so svoje delo dobro opravili. Povedal je, da je Občina sprva petim podizvajalcem že plačala račune za njihovo delo, ko pa so kasneje na Občino še naprej deževali računi podizvajalcev in so na Občini ugotovili, da seštevke vseh računov, ki so jih prejeli, precej presega pogodbeno vrednost novega vrtca, so ta izplačila ustavili. Jelovica je s podizvajalci očitno sklepala pogodbe, ki so bile dražje, kot bi lahko bile v skladu s pogodbo. G. Peršak je pojasnil, da ima Občina rezerviran denar za plačilo vrtca po pogodbeni ceni, da pa ji zakoni ne dopuščajo, sam pa je dolžan tudi preudarno ravnati z občinskim denarjem, da bi plačevala podizvajalce tako, kot izhaja iz prejetih računov. Dejal je, da Občina pristaja na sorazmerno poplačilo podizvajalcev v višini 79,5 % vrednosti računov, ob tem pa bi 10 % pogodbene vrednosti vrtca vseeno izplačala šele po prevzemu objekta.

Opozoril je tudi, da si Občina ne more privoščiti, da bi zapravila garancije za zamude pri gradnji. Vrtec bi moral biti predan že 30. aprila, zato zamudne obresti že tečejo, garancije za zamudo pa naj bi se iztekale 15. maja in Občina bi jih morala takrat unovčiti. Zato je župan od Jelovice zahteval nova pisna zagotovila, ki bodo omogočala izplačilo za vrtec namenjenega denarja tudi po zamujenih rokih.

Direktor Jelovice je zatrdil, da bodo te garancije zagotovili in da bi zaradi njih še isti dan lahko začeli izplačevati podizvajalce. Na koncu pa je izjavil: »Danes je vesel dan, saj smo zaplet premaknili z mrtve točke!«

Na tiskovki so pojasnili, da kljub vsemu prevzem vrtca še ne bo mogoč tako hitro, saj potrebujejo še uporabno dovoljenje in dovoljenje Ministrstva za šolstvo, ki mora preveriti, ali vrtec ustreza vsem zahtevanim normam. Čeprav kaže, da je vrtec tak, da bi moral zadovoljiti zahteve ministrstva, bodo predstavniki ministrstva vseeno zahtevali dokazila o kakovosti, ki jih mora dati Jelovica.

Sama selitev otrok v novi vrtec bo verjetno trajala kak teden, potem pa bodo porušili stari, dosednji vrtec in uredili zunanjo okolico. Po ocenah Jelovice naj bi to veljalo približno 65.000 EUR, župan g. Peršak pa je ocenil, da bi v najboljšem primeru lahko novi vrtec predali namenu v začetku junija.

Že naslednji dan je Jelovica, kot je sporočil župan g. Peršak, izpolnila del svojih obljub, dane na tiskovni konferenci. Na Občino so prinesli bančne garancije, ki so zdaj podaljšane do 15. avgusta, s tem pa so omogočili izplačevanje podizvajalcev po pogojih,

kot jih je predstavil g. Peršak. Pogodbi za gradnjo vrtca so dodali tudi dve dopolnili. Z enim so vanjo vnesli še nekaj novih podizvajalcev, ki jih bo treba sorazmerno poplačati, z drugim pa so podlajšali rok za dokončanje del.

Kakor koli že, 10. maj je bil zagotovo srečen dan, saj vse kaže, da se bo po svetlih hodnikih in sobanah novega vrtca kmalu razlegel otroški živžav, kako pa bodo rešili nesoglasja glede cene vrtca, pa za zdaj še ni mogoče z gotovostjo govoriti.

Miro Štebe

Združili dan Zemlje in dan knjige

Letošnji april si bomo zapomnili kot deževni mesec, vendar je bilo v petek, 20. aprila, ko so se pred novim vrtcem v Mlakah zbrali župan Občine Trzin g. Tone Peršak in otroci iz vrtca, da bi ob svetovnem dnevu Zemlje in dnevu knjige slavnostno posadili sadna drevesa, vreme naklonjeno. Naša Občina že več let ob dnevu Zemlje organizira sajenje mladih dreves. Do zdaj so tako, večinoma lip, posadili že na več mestih v Trzinu, letos pa so se odločili, da bodo pred novim vrtcem, za razliko od prejšnjih let, posadili sadno drevje. Otroci bodo lahko tako kar iz vrtca opazovali, kako se drevje spomladi prebuja, kako zacveti, kako ga oprašujejo čebele in kako se razvijajo plodovi in listi, jeseni pa bodo lahko videli, kako se bo listje začelo barvati in kako bo počasi odpadlo, da bodo drevesa čez zimo počivala.

Pred posaditvijo dreves je župan otrokom spregovoril o tem, kako je potrebno skrbeti za naravo, poudaril pa je tudi, da je znanje moč. Dejal je, da sta skrb za naravo in znanje povezana ter da

zato ljudje tudi obstajamo. Po govoru je v imenu Občine vrtcu in osnovni šoli podaril nekaj knjige, otroci pa so izvedli simpatičen kulturni program. Župan je prvi zasadil drevesca, pomagali pa so mu tudi otroci, ki so z veseljem zasuli korenine drevesc, ki so jih položili v izkopane jame, nato pa so se okrepčali s svežim sadjem ter sokovi.

Istega dne so posadili tudi dve lipi pred trzinsko župnijsko cerkvijo, kjer so malo pred tem požagali divje kostanje, ki so bili, po ocenah strokovnjakov, v tako slabem stanju, da so že ogrožali varnost okolice.

Matjevž Kosterov

Kje so kostanji?

Večina nas je bila zgrožena nad praznino, ki zeva pred trzinsko cerkvijo po odstranitvi petih velikih divjih kostanjev, ki so rasli tam več desetletij. Občina se je odločila za njihovo odstranitev, ker so bili v zelo slabem stanju. Diplomirani gozdni inženir Matjaž Mastnak iz Arboretuma Volčji Potok je strokovno preveril stanje vseh kostanjev pred cerkvijo in ocenil, da vsi predstavljajo veliko nevarnost za zdravje in življenje ljudi ter za varnost premoženja (parkiranih avtomobilov) – večina jih je bila trhla po vsej višini, debla so globinsko strohnela, kosi mrtvega lubja in lesa pa so komaj še viseli na drevesih. Zato je bilo, po njegovem mnenju, najpametneje drevesa odstraniti in jih nadomestiti z mladimi. Občina Trzin je že omogočila sajenje dveh mladih lip, ki bosta v relativno kratkem času zrastle in zopet ustvarili lepo, senčno in zeleno okolico cerkve, ki pa bo za razliko od prejšnje zdrava, varna in občanom prijazna.

Veronika Cukrov

Ob trzinskem prazniku

Na predvečer trzinskega občinskega praznika, s katerim se spomnimo obletnice prve pisne omembe našega kraja, v ponedeljek, 14. maja, je bila v dvorani Kulturnega doma Trzin slavnostna akademija, med katero so podelili tudi letošnja občinska priznanja najbolj zaslužnim občanom Trzina. Slavnosti so se udeležili tudi nekateri vidni gostje, med drugim, poleg trzinskega župana g. Antona Peršaka, tudi župan sosednje občine Mengeš g. Franc Jerič in župan pobratene občine Sv. Jurij ob Ščavnici g. Anton Slana. Slednji je iz Slovenskih goric pripeljal tudi darilo, žlahtno kapljico iz svojega vinograda, ki so jo udeleženci akademije po prireditvi med družabnim srečanjem lahko tudi okušali. Med udeleženci sta bila tudi dva podžupana, g. Damjan Hribar iz Občine Kamnik, in trzinski podžupan g. Milan Karče, med gosti pa je bil tudi častni občan Trzina g. Tone Ipavec.

Kulturni program slavnosti, ki so ga pripravili učenci trzinske osnovne šole in glasbene šole L'artko, je s petjem državne himne začela Zala Smolnikar, nadaljeval pa otroški pevski zbor OŠ Trzin pod vodstvom ge. Barbare Karba. Igrivim otroškim pesmicam je sledil nastop orkestra glasbene šole, ki je zaigral dve skladbi.

Slavnostni govornik na prireditvi, trzinski župan g. Anton Peršak, je spregovoril o pomenu trzinske tradicije za vključevanje priseljencev v Trzin in oblikovanje nove trzinske skupnosti. Dejal je, da pri tem zelo pomembno vlogo igrajo tudi številna društva in družabne prireditve, še zlasti pa kultura. Kulturne in družabne prireditve imajo še zlasti pomembno vlogo pri dobrem počutju prebivalcev in njihovem vklapljanju v trzinsko življenje. Naloga občine je, da zagotovi dobro počutje vseh in si prizadeva za izboljšanje pogojev življenja na svojem območju. Ocenil je, da pri tem igra vse pomembnejšo vlogo tudi skrb za trajnostni razvoj,

čemur naša občina že od vsega začetka namenja posebno pozornost. K dobremu počutju občanov prispevajo tudi prizadevanja samih občanov za dobro počutje vseh. Med tistimi, ki se še posebej žrtvujejo in dosegajo lepe uspehe, so tudi letošnji nagrajenci.

Pred začetkom podeljevanja nagrad je ob spremljavi kitarista Matica Smolnikarja nastopila klarinetistka Liza Gregorc, nagrade pa sta podeljevala župan Občine Trzin g. Anton Peršak in predsednica Komisije za občinska priznanja ga. Jožica Valenčak. Najprej sta podelila občinske nagrade, ki so namenjene mladim nadebudnim Trzincem. Letos so nagrade prejele mlajše selekcije strelcev Strelskega društva Trzin, ki so se še zlasti dobro odrezale na nedavnem državnem prvenstvu v streljanju z zračno puško, in mladi harmonikar Simon Vrbec za izjemne dosežke na področju igranja na harmoniko.

Dogajanje na odru so nato spet popestrili mladi umetniki. Najprej je učenka Laura Podobnik predstavila svojo pesem Moja domovina, s katero se je odlično odrezala na lanskem natečaju, ki ga je razpisala OŠ Vič. Mlada Zala Klopčič pa je zapela živahno pesem z naslovom Čas za nas. Pred podelitvijo drugega para občinskih priznanj je nastopil še kvartet flavt, ki ga sestavljajo mlade glasbenice: sestre Iris in Liza Ulčakar, Nika Podpeskar in Katarina Ocepek.

Letošnji občinski priznanji pa sta prejela Zinka Kosmač in Franc Pavlič. Zinka Kosmač je prejela srebrno plaketo za izjemno fotografsko beleženje dogajanja v kraju, za njeno fotografiranje številnih prireditev v občini in prikaze lepote kraja, ki jih predstavlja v svojih fotografskih lepljenkah oz. kolažih. Zlato priznanje pa je dobil Franc Pavlič, s katerim so ga nagradili za dolgoletno uspešno vodenje Društva upokojencev in številne dejavnosti na drugih področjih družabnega in političnega življenja v Trzinu.

Ob zaključku akademije je sledilo več nastopov gojencev glasbene šole. Nagrajenec Simon Vrbec, ki je ta večer nastopil največkrat, je najprej zaigral Orientalni ples, nato pa je Ana Movrin ob spremljavi Dejana Maleša na violino zaigrala Dvoržakovo Humoresko. Nejc Lisjak se je predstavil z igranjem na diatonično harmoniko, trio harmonik, v katerem so igrali Simon Vrbec, Vido Retelj in Ana Kračman, pa je zaigral temperamentni Montijev Čardaš.

Za zaključek so se učenci 4. razreda OŠ predstavili s skečem, v katerem so igrali Francoze v slovenskih gostilnah, sledil pa je še plesni nastop. Učenci višjih razredov OŠ so program zaključili s plesom, ki so ga poimenovali International Love.

Kot je že običaj, je akademiji sledilo družabno srečanje s pogostitvijo. Bilo je res prijetno in vsi so se verjetno strinjali, da je bil to dober uvod v trzinski občinski praznik.

Miro Štebe
Foto Andrej Nemec

Franc Pavlič, dobitnik zlate plakete Občine Trzin

Korenine so me pripeljale nazaj v Trzin

Pogovor z gospodom Pavličem, letošnjim dobitnikom zlate plakete Občine Trzin, je bil enostaven. Je kot odprta knjiga, pove, kaj misli, se priključi razpravi ne glede na sestavo udeležencev, pove, koliko gob je nabral, katera bolezen ga muči in se razgovori o društvu, ki ga vodi. O svoji družini pa je bolj redkobeseden, čeprav se lahko pohvali, da ima kot osemdesetletnik 5 pravnukov, 8 vnukov in seveda najprej štiri otroke. Z ljubeznijo in iskricami v očeh pa spregovori o svoji ženi Danici, ki navsezadnje podpira njegovo vsestransko aktivnost, ga spremlja in je tudi dobra gospodinja.

Pa vendarle, Franci, nekaterih stvari o tebi ne vemo. Praviš, da živiš v Trzinu le zadnjih 25 let, o nekdanjem življenju in prebivalcih pa veš veliko in se z nami, staroselci, pogovarjaš, kot da si od nekdanj tukaj.

Ja, Trzin mi ni nepoznan, tu sem preživel kar nekaj svoje mladosti, ker moja mama izhaja iz Boltove družine, tam iz Zarebri, kot so včasih rekli tistemu delu Trzina. V Trzinu imam kar nekaj sorodnikov. Sicer pa sem v mladosti športno in društveno deloval v Domžalah, kamor so zahajali tudi Trzinci.

Torej si bil aktiven že v mladosti?

Če se spomnim nazaj, sem začel s prostovoljnim delom pri Telovadnem društvu Partizan Domžale v lahki atletiki, kratek čas tudi pri nogometu. Takrat ni bilo kakšnih posebnih donatorjev ali sponzorjev, sredstva smo zbirali z organizacijo raznih prireditev, kamor so prišli številni obiskovalci. Tako smo na primer v Grobljah organizirali srčkov ples in zbrali toliko denarja, da smo lahko za silo oblekli nogometaše. Vse plakate, vsa povabila, vso opremo smo zvozili s kolesom. Danes se to šteje kot rekreacija, saj radi rečemo: »Vsi na kolo za zdravo telo.« To se mi še danes pozna, ali ne? Samo da kilometre zdaj nabiram peš.

Kot dijak ekonomske srednje šole sem prevzel funkcijo referenta za fizikulturo v mladinski organizaciji. Po odsluženju vojaščini sem prevzel inštruiranje za predvojaško vzgojo in bil dolgoletni kadrovnik pri Zvezi rezervnih vojaških starešin Ljubljana-Vič.

Kako pa poklicna pot? Spoznaš se na komercialo, finance, dobro znaš ravnati z denarjem...

Kot ekonomski tehnik sem prva službena leta delal v računovodstvu, nato vsa nadaljnja leta v komerciali, od tega sem bil 28 let vodja predstavništva ene največjih trgovskih organizacij v bivši

Jugoslaviji. V času zaposlitve v Sloveniji sem bil v omenjenem podjetju tudi predsednik upravnega odbora, delavskega sveta in sindikata.

Vse te izkušnje s področja financ, vodenja, upravljanja in dela z ljudmi mi seveda koristijo tudi zadnji dve desetletji mojega upokojenškega staža. Namreč delo z ljudmi imam rad, rad sem med ljudmi.

Spoznala sva se v nekdanji krajevni skupnosti Trzin in potem v nekaterih organih novo ustanovljene občine Trzin, kjer si še naprej aktiven. Še bolj pa sva okrepila sodelovanje z razmahom društvenega in družabnega življenja. Si predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin in tudi občinski svetnik.

Po prihodu v Trzin sem se najprej vključil v delo takratne KS pod vodstvom gospoda Toneta Ipavca, bil sem delegat KS Trzin v nadzornem odboru Občine Domžale, nadaljeval v prvem mandatu Občine Trzin v njenem nadzornem odboru, od leta 2002 sem svetnik Občinskega sveta občine Trzin.

Predsedovanje Društvu upokojencev Žerjavčki sem prevzel od gospoda Ipavca in teče mi že tretji mandat. V društvu stremim za tem, da se člani družijo, srečujejo na različnih delavnicah, športnih aktivnostih, petju, izletih. Društvo ima namreč svoj pevski zbor, recitatorsko skupino, učne delavnice, na športnem področju pa kolesarje, smučarje, pohodnike. Tudi za izobraževanje skrbimo preko predavanj o zdravem življenju, poskušamo pa se tudi z nabiranjem zelišč. Tudi potopisna predavanja so dobro obiskana. Seveda so najbolj zaželeni izleti po domovini in bližnjih sosednjih pokrajinah, ki obogatijo poznavanje drugih kultur. Tudi zapojemo in zaplešemo.

Zagotovo pa drži nekaj: ko zjutraj vstaneš, popiješ kavico, pregledaš tisk, in že ti pogled uide na vrt okoli hiše.

Natanko tako. Rad imam cvetje, še rajši pa na vrtu pridelano zelenjavo. V glavnem sem organizator razporeditve rastja, zasaditve in tudi nabiranja, le pleti mi žena ne pusti.

Prebiram tudi strokovno literaturo s tega področja in zato se včasih pohvalim z izjemnimi pridelki.

Franca Pavliča prenekateri poznamo tudi kot strastnega gobarja. Kolikokrat si prehodil Pokljuko v vseh smereh?

Pokljuka mi je poznana kot lastni žep. Sem gobar, od avgusta do jeseni je Pokljuka moja. Poleg enodnevnih potepanj za gobami si vzameva z ženo tudi tedenski odmor v eni od koč, kjer v miru uživava, se sprehajava in seveda stikava za gobami. Ob tem naj povem, da sem »pravi« gobar, znam nabirati in ob tem skrbeti za varovanje narave in tudi zaščito tega prekrasnega in dobrega gozdnega plodu.

Mogoče še nekaj besed o društvu upokojencev. Verjetno društvo ni izolirano oziroma samo sebi namen, sodeluje z domačimi društvi in društvi stanovske organizacije. Ali je tako?

Seveda, navezali smo stike s sosednjimi upokojskimi društvi, sodelujemo na pokrajinskih in republiških srečanjih upokojencev, športnih in drugih prireditvah. Beseda teče o društveni problematiki in tudi standardu upokojencev.

Naše društvo sodeluje tudi z domačimi društvi in organizacijami, predvsem na kulturnem in športnem področju, že nekaj let spodbu-

jamo medgeneracijsko sodelovanje. Ob tem naj omenim skupino Jesenski cvet, ki poskrbi tudi za nekatere težje gibljive in jim podari vsaj dve uri na teden veselja in druženja. Dobro sodelujemo tudi z Domom starejših v Trzinu, naši upokojenci se udeležujejo tudi številnih aktivnosti v tem domu - od slikarstva, učenja tujih jezikov, računalništva...

Čeprav, kot praviš, občinsko priznanje ni dano samo tebi kot predsedniku društva, temveč tudi celotnemu društvu, pa vendarle daješ svoj čas, svoje znanje in energijo že dolga leta za dobrobit in napredek občine Trzin. Poleg svetniške funkcije sodeluješ še v drugih organih občinskega sveta. Kako gledaš na njen dosedanj in bodoči razvoj?

Razvoj naše občine je očiten na vseh področjih - od komunalne infrastrukture do objektov za izobraževanje, kulturo, rekreacijo in šport ter pri skrbi za dobro vseh občanov in občank. V tej smeri se tudi kot svetnik vsa ta leta prizadevam. V kratkem bomo odprli za malčke novi vrtec, v planu je kulturni dom, trgovina...Vendar ne brez plemenitenja družabnega življenja. Občina Trzin na vse mogoče načine podpira organizacije in društva, ki za to skrbijo. Sam osebno nisem zadovoljen z družabnim življenjem, saj se raznih dogodkov in prireditvev udeležuje vse premalo ljudi. Pogrešam srednjo in mlajšo generacijo. Prav na teh srečanjih se med sabo spoznavamo, pogovarjamo, izmenjavamo stališča, ne nazadnje tudi o življenju in napredku naše občine. Žalosti me, ker je v Trzinu prišlo do strankarskih razdvojenosti po zadnjih volitvah. Saj smo vendarle občani tega prelepega kraja, in ne glede na to, kateri skupini pripadamo, smo vendarle tu in živimo za naš kraj.

Jožica Valenčak

Zinka Kosmač, dobitnica srebrne plakete Občine Trzin

Ne razumem tistih, ki ne sodelujejo z našim krajem

V obrazložitvi ob podelitvi srebrne plakete Občine Trzin Zinka Kosmač piše: »Za izjemno beleženje kraja, dogodkov in prebivalcev Trzina preko fotografskega objektiv Zinka Kosmač letos prejme srebrno plaketo Občine Trzin. S svojim delom dodaja k promociji Trzina pomemben prispevek in obenem ustvarja nepogrešljivo dokumentacijo o življenju in delu naše Občine. Svoje znanje na področju fotografije in izjemnih kolažev je pridobila in ga nadgrajuje samoiniciativno. Čeprav je aktivna članica Turističnega društva Kanja Trzin, sodeluje tudi v ostalih organizacijah in društvih Trzina.«

Zinko poznam in z njo tesno sodelujem že kar nekaj let, zato me je urednik Odseva določil, da se z njo pogovorim o letošnjem občinskem priznanju. Priznam, da sem se te naloge kar razveselila.

Sredi vročega in sončnega poletja že nekaj let obiskujeva trzinske vrtove, klepetava z lastniki, ti pa slikaš in slikaš. V spominu mi je ostal prijeten dogodek, ko sva se pri hiši z lepim vrtom ustavili, predstavila sem se in povedala, kaj želim. Pa naju je gospod povabil na vrt, ob tem pa dejal, da me na videz sicer pozna, tebe, Zinka Bendova, pa da pozna že od malega. Začutila sem, da vas, "stare" Trzinke, vežejo tesnejše vezi, pripadnost kraju.

Povej nam kaj o svojem otroštvu in kako se je takrat živelo v Trzinu. Spomini na moje otroštvo so lepi, in bolj ko se oddaljujejo ta leta, bolj cenim moja pokojna starša, ki sta mi omogočila lepo, sproščeno in brezskrbno mladost. Rodila sem se kot zadnja izmed štirih otrok. Oče je imel obrt, bil je podkovski in kovaški mojster, v svoji delavnici je nudil razne usluge okoliškim kmetom in tudi ostalim vaščanom. Njegove roke so izdelale veliko vprežnih voz, zapravljičkov, gasilskih voz, izdeloval je razne cize, samokolnice

in kasneje tudi avtomobilske prikolice. Mama pa je skrbela za nas, otroke, da smo se počutili varne in uživali v svojih norčavih letih, dobro je kuhala in pekla imenitne slaščice. Po vasi nas nista pustila, zato sta nam doma omogočila, da smo imeli igrala, in tako so prišli k nam tudi drugi otroci; bilo nas je polno dvorišče. Bili so časi, ko smo med počitnicami na dvorišču vsako nedeljo, pa tudi med tednom, igrali odbojko in se šli vse mogoče igre. Lep spomin imam na našo največjo gugalnico, menda jo je zaradi varnosti oče naredil kar iz železja. Škoda, da je to lepo otroštvo tako hitro minilo.

Kot vem, je bila takrat v Trzinu samo štiriletna šola, šolanje pa ste nadaljevali v Mengšu. Kam pa te je potem vodila pot?

V prvi razred nas je bilo vpisanih samo pet učencev, zato so nas združili z drugim razredom. Takrat zelo veliko učencev ni izdelalo razreda, tako da smo bili v drugem razredu že samostojni razred. V četrtem razredu pa je bil spet osip, ker so nekateri končali že v tretjem ali pa s težavo prišli do četrtega razreda in tam tudi končali. Takratno prvo in drugo nižjo gimnazijo sem delala v Domžalah, nato pa zaradi premalo učencev nadaljevala sedmi in osmi razred v Mengšu. Po končani osnovni šoli sem si želela postati zobna asistentka, še večja želja pa je bila, da bi postala balerina. Za slednje doma nisem dobila nobene podpore in razumevanja, zato so me kar na hitro usmerili na trgovsko šolo. Nato sem se zaposlila v trgovini v Trzinu in ob delu nadaljevala šolanje na administrativni šoli. Začele so se zdravstvene težave, zato sem se prekvalificirala in dobila službo v Vrtcu Domžale, in sicer kot referentka oskrbnin z do 1.500 otroki. Vem, da sem bila ena izmed prvih v domžalski občini, ki sem delala z računalnikom, in to s črno-belimi ekranom. Omogočili so mi računalniško izobraževanje, ki mi je bilo na začetku popolnoma nerazumljivo. Vsa razlaga je bila v strokovnem

računalniškem angleškem jeziku, prirejeno bolj za programerje, ker se je takrat delalo vse v WordStar-u. Spomnim se, kako sem ob novem letu napisala na ekran premikajočo se pasico z voščilom, vsi v službi so hodili gledat in se čudili tej novi tehniki. Ogromno olajšanje in mnogo več možnosti so nam čez leta prinesli še sedaj aktualni Windowsi.

Poznava se že kar nekaj let in poleg prijateljstva naju družijo še želja po lepem in urejenem kraju in s tem je povezano tudi tvoje fotografiranje. Kaj ti pomeni urejen kraj, kaj si želiš izboljšati glede tega v Trzinu in kaj bi svetovala nam vsem, ki si tudi prizadevamo za še lepši videz kraja?

Zelo cenim, kaj vse smo pridobili, odkar smo samostojna občina. To razliko vidijo in znajo še najbolj pohvaliti odseljeni Trzinci - naši rojaki. Ko smo imeli lansko leto srečanje z njimi, se kar niso mogli načuditi, kaj vse smo pridobili, kako je sedaj lep in urejen njihov prejšnji Trzin. Naš kraj je opazen tudi na državni ravni, saj je dobil zadnja leta kar nekaj pohval kot urejen manjši kraj v Sloveniji. Tudi lastniki svojih domov v veliki večini zgledno skrbijo za svojo okolico. Torej so rezultati vidni in opazni. Zato nikakor ne morem razumeti tistih, ki ne sodelujejo s krajem, ki znajo samo iz ozadja kritizirati. Menim, da s tem samo potrjujejo, da jim v resnici ni za naš Trzin, kot se radi ustijo, da jih bolj zanima vse kaj drugega.

Vedno te videmo s fotoaparatom. Zabeležiš prav vsak dogodek v našem kraju, pa me zanima, ali si imela to žilico že od nekdaj ali se ti je razvila kasneje. V službi si, kot vem, delala nekaj čisto drugega.

No, prav vedno ne, saj rada prepustim delo mlajšim, ki jih tudi nočem ovirati. Vskočim pa vedno rada, če me kdo prosi ali če je dogodek ali motiv zanimiv za turistično društvo, pogosto pa tudi za svoje veselje. Prvi fotoaparat Pionir sem s svojimi prihranki kupila tam nekje pri dvanajstih letih. Takrat smo kupovali filme z malo posnetki, mislim, da je bil najkrajši film za dvanajst posnetkov, zato sem vsak posnetek naredila dobro premišljeno. Zamenjala sem kar nekaj fotoaparatorov. Za digitalni aparat me je navdušil sin Aleš. Ko so prišli pred leti z dopusta, je priklopil fotoaparat na televizor in začel predvajati slike. »Vau,« sem rekla, »bi to znala tudi jaz?« No, in še isto leto so mi ga kupili za okroglo obletnico. In od takrat sem začela šklocati, ne da bi štela posnetke. Moj aparat ni profesionalen. Včasih opazim kakšen zaničljiv pogled, samo mene to sploh ne moti. Ko doma dodam sliki kanček svoje duše in ji dodam še glasbo, sem prav zadovoljna, in to potem velikokrat pošljem v svet, da razveseljem še ostale.

Bolj ali manj poznamo Kosmačevo družino, Jožeta dobro, ostale pa nam malo predstavi.

Še nekaj let, pa se bo končalo peto desetletje, odkar sva se poročila. Rodila sta se nama sinova Aleš in Žiga. Aleš je poročen z Bojano, ki je tudi Trzinka, in imata dva že odrasla sinova, Denisa in Anžeta.

Uradno sedanja najina družina šteje samo dva člana. Drugače smo pa razporejeni v eni hiši, v tri nadstropja, s tremi gospodinjstvi. Tako si ne gledamo v lonce. Prav dobro pa obvladamo skupna praznovanja in izmenjavo jedi, posebno snaha Bojana naju rada razvaja s svojimi specialitetami. V največje veselje mi je, da se vsak dan lahko srečujem in poklepetam z njimi, da nam je lepo in da se dobro razumemo.

Spominjam se, ko si prvič pričela razrezovati slike in ustvarjati bolj pestro predstavitev nagrajenih domov, nato pa s svojimi posnetki začela sestavljati slikanice oz. kolaže (fotografske lepljenke). Na vsaki prireditvi nas razveseliš s predstavitvami kraja, posnetki nasadov, vrtov, prizorov z razstav, ob različnih praznovanjih pa tudi s smešnimi vložki. Pri svojem delu si vedno zelo zavzeta, prizadevna in tudi kar zahtevna, predvsem do sebe. Ni ti težko ponoviti fotografiranja ob drugačni svetlobi ali vremenu, tudi prestaviti kakšno stvar, ki ne sodi na fotografijo. Kako si pričela z izdelovanjem kolažev, namesto da bi urejala albume?

Glavna »krivca« za to sta moja prijateljca, odlična fanta, vnuka Denis, sedaj že diplomant, in Anže, letošnji gimnazijski maturant. Že pred leti mi je Anže prišel pokazat, kaj bi me okrog fotografije lahko zanimalo. Na mojem računalniku je vstavil v program MovieMaker nekaj fotografij, prilepil še glasbo, in meni se je odprl svet. Takoj sem začela intenzivno raziskovati ta program in delati vse mogoče lepljenke. Ker sem bila v komisiji za lep in urejen kraj, sem predlagala, kako bi lahko drugače predstavili nagrajene hiše. Moja zamisel je bila sprejeta in že isto leto, 2007, smo imeli podelitev priznanj s kolaži. V naslednjem letu me je Denis navdušil še za program PowerPoint in mi bil v začetno oporo. Ker pa sem pri delu naletela na mnoge ovire in mi Denis ali Anže nista bila dosegljiva, sem začela sama raziskovati po internetu in raznih forumih toliko časa, da sem uspela rešiti težavo. Za vsa moja ustvarjanja z računalnikom sta zaslužna moja vnuka, in se moram zahvaliti prav njima, ki me velikokrat rešita raznih težav in mi pomagata pri pridobivanju znanja.

Vedno si pripravljena sodelovati in svetovati v TD Kanja, kjer si tudi članica UO. Naredila si tudi spletno stran našega društva, ki jo tekoče in vzorno urejaš, da ne zamudimo kakšnega dogodka v kraju. To delo pa zahteva specifično znanje, predanost in biti moraš vedno na razpolago, kot to zahtevajo dogodki. Zanima me, na kakšen odziv naletiš pri uporabnikih svojega dela in kaj svetuješ ostalim, ki si še niso uredili spletne strani, pa bi si to želeli?

Meni je to v veselje in mi ni v breme, tudi ne vem kakšnega znanja ne potrebuješ. Dobila sem le nekaj pisnih navodil in že sem začela polniti spletno stran tudi s svojimi fotografijami in kolaži. Prejela sem že kar nekaj pohval in na splošno jim je všeč. Marsikatera društva bi imela spletno stran, pa ne najdejo urednika ali pa je predrag. Zato me tudi sprašujejo, koliko računam, in vsi so presenečeni, ker delam kot prostovoljka, to je brez plačila.

Kaj pa tvoje zasebno življenje, ali kaj trpi, ko si ure in ure ob računalniku in prostovoljno delaš vse naštetu za dobrobit nas vseh? Imaš mogoče še čas za kakšen nam nepoznan hobi oz. skrito željo?

Vse hobije sem v zadnjih treh letih opustila, ker vsega ne bi zmogla in tudi ne smem, zato mi je ostal najljubši hobi računalništvo. Imam še toliko neraziskanega na tem področju, da bi morala živeti še najmanj sto let in še bi bilo premalo. Skritih želja nimam več, ostala pa mi je ena in edina želja, to je zdravje.

In za konec bi prosila, da poveš, kaj ti podeljeno priznanje pomeni in kakšen je bil tvoj odziv, ko si izvedela, da tvoje delo le ni bilo spregledano?

Prav vsake pohvale se razveselim. Ta pa je seveda nekaj posebnega in mi veliko pomeni, ker vidim, da je moje delo opazeno in cenjeno tudi na občinski ravni.

Upam, da mi bo zdravje dopuščalo, da bom lahko še kaj ustvarjala in tako razveseljevala občane, prijatelje in vse, ki živijo s Trzinom.

Simon Vrbec, dobitnik nagrade Občine Trzin

Harmonika je »kul«

Je nadobuden trinajstletni harmonikar, ki je svoj talent neizpodbitno dokazal na mnogih tekmovanjih doma in v tujini. Sam pravi, da ga stereotipi o narodno-zabavni glasbi ne motijo, in jih tudi vestno razbija: igra vse, od klasične glasbe, glasbe madžarskih narodnih plesov in swinga pa do moderne tehno-glasbe ter celo Thunderstrucka skupine AC/DC. Kaj žene Simona, da se vozi na oddaljene prireditve, vadi več ur na dan in prenaša težko diatonično harmoniko po vseh mogočih tekmovanjih?

Seveda se vse skriva v talentu – harmonika je izredno težak inštrument (tudi dobesedno!) in večina nas si težko predstavlja koordinirati tri zelo zahtevne stvari naenkrat: igrati klaviaturo na eni strani, pritiskati gumbke na drugi in zraven še raztegovati meh! Pa vendar Simonu ob tem vprašanju postane rahlo nerodno in skromno odvrne, da s tem ni imel nikakršnih težav in je vse šlo v prvo. Ob tem se njegova mama in oče zadovoljno nasmehmeta, saj se zavedata daru in posluha, ki ju ima njun sin. Že pred leti je zasedel drugo mesto na evropskem prvenstvu in tudi šolanje namerava nadaljevati na srednji glasbeni šoli, kasneje pa celo na glasbeni akademiji. Tudi njegovi karierni cilji vsebujejo glasbo; nanjo ne gleda le kot na hobi – pravi, da sebe najbolj vidi kot samostojnega kantavtorja in ustvarjalca, ne bi pa niti imel nič proti sodelovanju v ansamblu. Za igranje harmonike pa se je navdušil povsem sam ob poslušanju glasbe na radiu, in še danes se ga ta ljubezen trdno drži (njegov vzornik je veliki Slavko Avsenik). Celotno sprejemnih izpitov na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani ga ni strah, čeprav so pogovorno izredno stresni in težki.

Simon prikima, ko ga povprašamo, ali se mu zdi, da je v Sloveniji veliko tekmovanj, na katerih se imajo mladi harmonikarji priložnost pokazati, nato pa vskoči oče Peter in pojasni, da gresta ravno ta konec tedna na Alpski večer na Bled, nato pa še na

državno prvenstvo harmonikarjev v Prekmurje – nedavno sta bila celo na mednarodnem tekmovanju v Avstriji, in prav povsod so bili navdušeni nad mladim Trzincem.

Kakšen pa se mlademu talentu zdi položaj glasbenika v Trzinu? Simon pritrdi, da smo Trzinci ljudje, ki opazimo talent, ga cenimo in odprto sprejemamo veliko vrst umetnosti ter se pri tem predvsem ne omejujemo – tudi njegovi sošolci in sošolke na OŠ Trzin so mnenja, da je harmonika »kul« inštrument in tudi on sam je zadovoljen s povezavo med mladimi – zdi se mu, da je v Trzinu veliko dogodkov in nastopov, kjer se imajo mladi priložnost pokazati, čeprav si vseeno želi, da bi bilo tovrstnih prireditev več. Ne samo kot najstnik, temveč tudi kot bodoči virtuoz in učenec glasbene šole v Trzinu meni, da je za oživitve mladostniškega povezovanja v Trzinu potrebna le določena mera organizacije in iniciative. Talentiranih in življenja polnih mladih je seveda dovolj, kar najbolje dokazuje prav Simon Vrbec sam.

Veronika Cukrov

DOBRODELNI KONCERT LIONS KLUBA

The Lions Clubs International
LIONS KLUB DOMŽALE

Domžale, Komenda – Lions klub Domžale prireja veliki dobrodelni koncert. Izkupiček bo v celoti namenjen družinam v stiski. Dogodek z vrhunskimi glasbenimi gosti, kot so Anja Bukovec in trio Eroika, se bo odvijal v soboto, 26. maja, ob 20. uri v Športni dvorani Komenda.

Prireditve bo povezovala Violeta Tomič, na odru pa bo tudi Simfonični orkester Domžale – Kamnik, ki mu bosta izmenično dirigirala Patrik Greblo in Simon Krečič.

V želji, da bi lahko materialno ogroženim družinam kar najbolj pomagali, vas prijazno vabimo, da pridete na koncert in uživate. Vstopnice so na voljo v trgovinah Tuš Perovo, Bakovnik, Mengeš, Domžale, Moste pri Komendi in Preserje ter na prodajnih mestih Eventima ter prek www.eventim.si

Štefan Pojbič
Predsednik Lions kluba Domžale

Jože Banfi: Prijateljstvo je ostalo

V prazničnem mesecu naše občine podeljujemo priznanja vidnim in zaslužnim Trzincem. Ker je naš kraj majhen in da bi imela priznanja res neko težo, občinskih priznanj ne delijo tako na gosto, kot v nekaterih drugih občinah. Priznanja dobijo predvsem tisti, ki si jih po oceni različnih društev to zares zaslužijo. Pa vendar bi se Komisija za občinska priznanja vseeno lahko bolj dejavno vključila v ocenjevanje zaslug in primernosti posameznih občanov za priznanja - tudi tistih, ki jih društva ne predlagajo. Že kar dolgo časa nismo dobili nobenega častnega občana, pa vendar bi si to priznanje mogoče le še kdo zaslužil. Ocenjujemo, da bi takšna priznanja lahko prejeli tudi ljudje, ki po svoje prispevajo k promociji našega kraja. Eden takih je prav gotovo Jože Banfi. Če ne veste, je to Trzinec, ki se ponaša z največ olimpijskimi odličji in medaljami z največjih športnih prireditev. Predvsem pa je to res srčen borec, ki si zasluži vsa priznanja. Saj jih je veliko že dobil, le njegov rojstni kraj pozablja nanj. Res da nekaj časa že ne živi več v Trzinu, vendar še vedno velja pravilo: enkrat Trzinec, vedno Trzinec! Tudi Jože še vedno čuti za Trzin in še vedno s ponosom pove, da je Trzinec. Prav zato se nam je zdelo primerno, da za to številko Jožeta poprosimo za pogovor:

Ker že nekaj časa živite v tujini, se vas spominjajo in vas poznajo v glavnem le starejši Trzinci, zato nam za začetek povejte kaj za svojo predstavitev. Kako se spominjate mladosti v Trzinu?

Ko sem bil star 6 let, sem v Jabljah doživel nesrečo, po kateri so mi amputirali obe nogi, zato sem več kot deset let preživel v Zavodu za invalidno mladino v Kamniku. V tem času sem domov, v Trzin k staršem, prihajal le ob vikendih in med počitnicami. Zaradi invalidnosti namreč nisem mogel obiskovati šole v Mengšu, kamor so takrat otroci iz Trzina hodili v osnovno šolo. Pred mojo nesrečo smo stanovali v stanovanjskem bloku v Jabljah, leta 1964 pa smo se preselili na Jemčevo cesto v Trzin. Ata in mama sta z veliko truda in odrekovanja kupila lastno hišo. Poleg mene sta bila doma še starejša sestra Erna in brat Janez. Žal je brat Janez preminil v prometni nesreči leta 1984. Iz tistega obdobja se mi je v spomin še zlasti toplo zapisalo, kako skrbna sta bila oče in mati. Velikokrat sta me z bratom in sestro kar s kolesom obiskala v šoli v Kamniku. Zelo rad se tudi spominjam

vseh sosedovih otrok, saj smo vedno skupaj preživljali počitnice. Danes njihovo takratno prijateljstvo še vedno zelo cenim, saj so mi izredno pomagali pri vključevanju v domače okolje, v Trzin... Še posebno drago pa je zame to, da je naše prijateljstvo ostalo do danes!

Kako si se po nesreči spet vključeval v življenje? Kako je bilo v Kamniku in kako si si izbral šport kot dejavnost, za katero boš živel?

Kamnik je zame, za Trzinom, moj drugi dom v Sloveniji. Poleg šolskega znanja sem se tam naučil tudi drugih stvari, ki so še kako potrebne v življenju. Po končani poklicni šoli sem se leta 1972 vrnil v Trzin. Našel sem službo v tovarni glasbil Melodija v Mengšu, kjer sem do svoje preselitve na Nizozemsko delal v oddelku elektronike. S športom sem se začel ukvarjati v zavodu v Kamniku. Imeli smo odlične učitelje telesne vzgoje, saj je kar nekaj gojencev iz moje generacije dosegalo odlične športne rezultate. Da sem se tudi sam ukvarjal s športom, je bil gotovo razlog ta, da sem bil v zavodu uspešen. Že ko sem bil star 15 let, sem bil prvič izbran za nastop na svetovnem prvenstvu kot član Jugoslovanske namiznoteniške invalidske reprezentance. Poleg tega sem bil uspešen tudi pri plavanju, sedeči odbojki, košarki na vozičkih, atletiki. Ker se seveda nisem mogel vrhunsko ukvarjati z vsemi športi, sem se sčasoma najbolj posvetil plavanju in pa kasneje sedeči odbojki.

Kakšni so vaši najvidnejši dosežki na športnem področju?

Na paraolimpijskih igrah sem nastopal šestkrat. Na teh največjih športnih prireditvah za invalidne osebe sem osvojil 6 medalj, to je tri zlate, eno srebrno in dve bronasti. Tri zlate v plavanju so bile takrat tudi svetovni rekord. Po uradnih podatkih sem s temi rezultati eden od treh slovenskih športnikov olimpijcev/paraolimpijcev, ki jim je to do danes uspelo (poleg Leona Štuklja in Franja Izlakarja). Ob tem sem na svetovnih in evropskih prvenstvih osvojil skupno še 14 medalj. Osemkrat sem kot igralec sedeče odbojke osvojil prvenstvo Nizozemske, kolikokrat pa sem bil prvak Jugoslavije in Slovenije, pa žal ne vem natančno... Kot zanimivost naj povem, da sem kot športnik ali trener nastopal na več kot 50 največjih tekmovanjih, kot so paraolimpijske igre, svetovna in evropska prvenstva. Kot trener nizozemske ženske reprezentance v sedeči odbojki sem osvojil dva naslova svetovni prvak, dva naslova evropski prvak in pa srebro na paraolimpijskih igrah v Atenah leta 2004. Zadnja leta sem delal kot trener v Angliji, danes pa sem trener nizozemske moške reprezentance v sedeči odbojki. Naj povem še to, da so pri mojih uspehih imeli velike zasluge tudi moji trenerji, predvsem trener plavanja, danes že pokojni Boris Gorjanc iz Ljubljane, in pa Rajko Vute iz Kamnika. Seveda pa so po svoje k temu prispevali tudi vsi moji soigralci...

Leta 1984 sem bil na prireditvi v Ljubljani proglašen za najboljšega športnika med invalidi v takratni Jugoslaviji. Za svoje športne dosežke sem v Sloveniji dobil več priznanj, med katerimi je gotovo najpomembnejša plaketa Stanka Bloudka. Lani oktobra pa sem od Nizozemske odbojkarske zveze Nevobo, kot so povedali na podelitvi, za posebne zasluge pri razvoju sedeče odbojke na Nizozemskem in v svetu prejel zlato značko z briljantom. Naj povem še to, da je to priznanje do sedaj dobilo le nekaj odbojkarskih trenerjev, priznanje pa so mi izročili tik pred začetkom finala Evropskega prvenstva v Rotterdamu, in to pred polno športno dvorano in v prisotnosti moje družine... Nepopisno doživetje!

Kako ste zašli na Nizozemsko?

Na Nizozemsko sem se preselil leta 1984. Razlog je bila moja žena Jeannette. Spoznala sva se na paraolimpijskih igrah v Arnhemu, kjer je Jeannette delala kot hostesa, jaz pa sem nastopal kot športnik.

Ta korak seveda ni bil enostaven. Doma sem pustil svoje domače, cel kup prijateljev... Tudi tukaj mi je šport izredno pomagal. Kot reprezentantu mi ni bilo težko najti kluba, da sem lahko takoj igral. Dokaj hitro sem se naučil jezika in našel službo.

Jeannette mi vsa ta leta stoji ob strani in ima vse razumevanje za mojo športno pot. Lahko mi verjamete, da ji ni vedno lahko, saj smo športniki velikokrat na poti na treninge, tekmovalja...

Kakšno je zdaj vaše življenje, vaš dom, vaša družina, druženje z drugimi invalidi?

Z Jeannette imava tri sinove. Najstarejši je Marko, imava pa še dvojčka Svena in Thomasa. Danes so vsi trije študentje in tudi uspešni športniki (nogometaši). Živimo blizu Utrechta. Ker sam sedaj ne delam več, imam dovolj časa za šport. Sem trener sedeče odbojke v prvi Nizozemski ligi in treniram moško reprezentanco. Poleg tega sodelujem tudi pri projektu sCool on Wheels. S tem projektom skušamo učencem predstaviti življenje in šport invalidnih oseb. Več ali manj jim povem o sebi, potem pa z njimi opravim še krajši trening sedeče odbojke. Moram reči, da je sodelovanje v tem projektu zares zelo hvaležno, saj dobijo otroci povsem drugačno sliko o invalidnih osebah. Meni se zdi, kot da jim damo nekaj popotnice za življenje...

Ali ste ohranili stike s Trzinom, Trzinci in Slovenijo?

S Trzinom in Slovenijo imam stalne stike! Ko se peljem proti Sloveniji, si vedno rečem, da gremo domov! Tudi Jeannette in najini fantje grejo zelo radi v Trzin. Seveda bodo šli počasi svojo pot, vendar upam, da jim bo ta ljubezen ostala.

Doma, v Trzinu in Sloveniji, vedno preživimo naš dopust! V naši hiši v Trzinu živi žena brata Janeza, Katica. Moja nečaka Zvonko in Gregor nas tam vedno obiščeta, saj ne živita več doma. Zelo sem vesel tudi, ko se vidim s sosedi. Kot sem že prej povedal, sem z vsemi ohranil prijateljstvo iz naših otroških let. Če se le da, se doma sprehodimo do Jabelj, gremo na Dobeno, v Ljubljano... do sestrčne Olge in pa Naceta v Mengšu. Naj povem, da je bil Nace Zaletelj, znani izdelovalec kitar, moja poročna priča, tako da imava stalen stik že vsa ta leta, kar živim na Nizozemskem. Z ženo Majdo in njunimi

sinovi sta nas, tako kot še nekaj drugih prijateljev, že nekajkrat obiskala tu na Nizozemskem. Če nam le čas dopušča, popijemo "Pr´ Jakov Met" kakšno pivo. Seveda imam stik tudi s slovenskimi športniki. Vsako leto januarja, na našem klubskem turnirju, gostuje tudi ekipa sedeče odbojke iz Ljubljane. Tudi tam še igrajo nekateri moji bivši soigralci. Od urednika Odseva pa redno dobim tudi trzinski Odsev, ki ga z veseljem preberem, tako da imam tudi po tej strani stik s Trzinom.

Kako je na Nizozemskem poskrbljeno za invalide in kako ocenjujete razmere v Sloveniji?

Menim, da so se razmere za invalidne osebe v današnji Sloveniji zelo pozitivno spremenile in da danes uživajo podporo države tako, kot v večini zahodnoevropskih državah. Spremenili pa so se tudi invalidi sami, saj ne sedijo prekrizanih rok in se zavestno borijo za svoj prostor v družbi. Kot primer, danes je odpravljenih ogromno arhitektonskih ovir, ne samo v Ljubljani, temveč po celi državi. Pri uveljavitvi invalidnih oseb v družbi pa prav gotovo tudi zelo uspešno pomagajo uspehi invalidov v športu. Slovenija je kot samostojna država redna udeleženka vseh paraolimpijskih iger. Nizozemska je v svetu znana po kvalitetni oskrbi invalidnih oseb in načinih vključevanja invalidnih oseb v družbo. Čeprav tudi tukaj spoznavanja novih življenjskih vrednot vodijo do sprememb v odnosu družbe do invalidnih oseb. Sam sem prepričan, da družba invalidne osebe ceni po tem, kar počnejo, in ne po tem, kakšni so.

Kaj bi si želeli sporočiti našim bralcem?

Predvsem želim vsem prijateljem in znancem v Trzinu vse najboljše in veliko zdravja! Vidimo se zopet poleti, in upam, da nam bo uspelo najti čas za klepet

Medobčinski praznik invalidov Domžale

Medobčinsko društvo invalidov Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin je bilo ustanovljeno že pred 37-timi leti. Društvo je invalidska organizacija in je prostovoljno, neodvisno, samostojno, nevladno, nepridobitno združenje, neodvisno od političnih strank in verskih skupnosti. Društvo vključuje delovne invalide (po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju) in druge invalidne osebe, ki nimajo statusa delovnega invalida, pa zaradi pridobljenih ali prirojenih okvar in oviranosti, ki jih pogojuje oziroma ustvarja fizično in družbeno okolje, ne morejo same delno ali v celoti zadovoljevati potreb osebnega, družinskega in družbenega življenja v okolju, v katerem živijo in delajo. Društvo pokriva pet občin, med njimi je tudi občina Trzin. Iz občine Trzin je v društvo včlanjenih preko sto članov in članic, zato je prav, da so tudi občani preko lokalnega časopisa delno seznanjeni z njegovim delom.

Nameni in cilji društva so:

- uveljavljanje človekovih pravic delovnih invalidov in oseb s telesno okvaro,
- nediskriminacija delovnih invalidov in oseb s telesno okvaro,
- socialna pravičnost in enake možnosti za delovne invalide in osebe s telesno okvaro,
- vzpodbujanje delovnih invalidov in oseb s telesno okvaro za opiranje na lastne moči,
- predvsem pa za spoštovanje vseh pravic invalidov, ki izhajajo iz konvencije OZN. S tem pa je invalidom omogočeno bolj polno in enakopravno življenje. Društvo poskuša invalide čim bolj vključiti v različne aktivnosti, to je izobraževanje, družabništvo in rekreativno športne dejavnosti. Izvajamo tudi posebne socialne programe:
 - skrb za neodvisno življenje težkih in nepokretnih invalidov,
 - prva osebna socialna pomoč in informiranje,
 - pomoč invalidom za ohranjanje zdravja po težkih operativnih posegih in nastanku invalidnosti,
 - ohranjanje psihofizičnih sposobnosti skozi rekreacijo in šport,
 - skrb za spodbujanje integracije invalidov v kulturno in družbeno življenje.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je društvuodelilo poseben status, saj deluje v javnem interesu. Deluje tudi v skladu z Zakonom o društvih in svojim Statutom. Posebni socialni programi se izvajajo na državni in lokalni ravni. Zato je dejavnost

društva še toliko bolj pomembna. Za izvajanje vseh programov društva so potrebna določena finančna sredstva, ki jih zagotavljamoz javnimi razpisi in donatorji. Pri tem imajo pomembno vlogo tudi matične občine.

Program dela, ki ga društvo sprejme vsako leto, je zelo obširen. Z njim je seznanjen vsak član društva, ki ga ob koncu leta z osebnim obiskom in koledarjem tudi prejme. Težki in socialno ogroženi invalidi pa ob tem obisku prejmejo tudi pakete.

V društvo je včlanjenih preko 2000 članov, in sicer invalidi 1., 2. in 3. kategorije, invalidi s telesno okvaro in podporni člani.

Delo se opravlja vsak dan in je prostovoljno. Opravljajo ga poverjeniki na terenu, brez katerih društvo ne bi moglo delovati. V društvu se zavedamo: ko dajemo, tudi dobivamo. To nas bogati in osrečuje ter vedno znova spodbuja k prostovoljnemu delu. Naše življenjske poti pa so zelo različne. Na njih srečujemo dobro in slabo, srečo in nesrečo, zadovoljstvo in nezadovoljstvo ter hkrati hude stiske, ki so se zaradi gospodarske krize še posebej dotaknile invalidov. Med delom srečujemo željo po boljšem življenju, upanje in veselje, da jim lahko pomagamo.

Društvo si vsa leta prizadeva za enakopravno obravnavo invalidov, brez diskriminacij. Veliko lažje pa bi nam bilo, če bi v naši državi z zakoni in ukrepi izboljšali položaj invalidov.

Društvo bo prav zato tudi v prihodnje predvsem prostor, kjer se bomo srečevali vsak s svojimi težavami, skušali razumeti drug drugega in si pomagali.

Da pa bomo polepšali naš vsakdan, tudi letos pripravljamo medobčinski praznik invalidov. Zavedamo se, kako potrebna je prijazna beseda in topel stisk roke osamljenega invalida. Zato vas vabimo v soboto, 9. junija 2012, ob 10. uri dopoldan v Halo Komunalnega centra Domžale. Pripravili bomo bogat kulturni program, v katerem bodo nastopali: Godba Domžale, ansambel Veseljaki INCE Mengeš, ansambel Paralelka, pevec Stane Vidmar in ansambel Zajc. V družabnem delu pa vas bo razvedril ansambel Leteči muzikantje. Pridite in preživite prijeten dan z nami.

Predsednica MDI Vida Perne

Nova trzinska knjiga

Za svoj rojstni dan je Emil Milan Kuferšin obdaroval Trzin, svoj domači kraj. Podaril mu je svojo novo knjigo Oj, Trzin, ti dolga vas. Milan, kot ga kličemo prijatelji, je zelo zaveden Trzinec, še zlasti pa mu veliko pomeni trzinska tradicija in nekdanje vrednote. Z raziskovalno vneto brsko po zapuščini nekdanjih časov in pri tem pušča domišljiji, da mu slika podobe nekdanjega življenja. Te podobe potem upodablja v svojih povestih in pesmih, napisal pa je celo prvo trzinsko pravljico. Knjiga, ki jo je predstavil 11. maja, je njegova že tretja, v njej pa je nekako strnil svoje dosedanje ustvarjanje, saj so v njej zbrane in predstavljene tudi nekatere njegove že prej objavljene pripovedi in pesmi.

Milan je dober opazovalec in tudi pripovedovalec, njegov jezik je včasih malo starinski, a iskrov. Razmišlja o življenju, njegovih vrednotah in pogosto izraža skrb nad prihodnostjo. Poziva k prijaznim medčloveškim odnosom, spoštovanju tradicije, naše kulture in lepot, ki nas obdajajo.

Zadnja Milanova knjiga je nastala nekako po naključju. Milan je namreč napisal zgodbo, s katero je želel sodelovati na natečaju za izvirno trzinsko zgodbo, ki ga je razpisalo Turistično društvo Kanja Trzin. Napisal je tragično zgodbo o prepovedani ljubezni, na avtorjevo smolo pa se je preveč razpisal in zgodba je bila predolga, da bi ustrezala zahtevam natečaja. Milan pa se, kot pravi Trzinec, ni uklonil. Zgodbi je dodal še nekaj drugih

pripovedi, pristavil še nekaj pesmi in zgodbic, ki jih je namenil najmlajšim, in nastala je knjiga z več kot 400 stranmi. Branje je prijetno, lahko in človeka ne pusti ravnodušnega. Vsekakor je zanimiva zaradi avtorjevih pogledov in tudi opisov nekdanje trzinske kulture. Knjiga prav gotovo sodi na knjižne police vseh zavednih Trzincev.

Miro Štebe

Recital Emila Milana Kuferšina

Za rojstni dan Trzinu podaril knjigo

V dvorani Marjance Ručigaj je v petek, 11. maja, Trzinec Emil Milan Kuferšin priredil recital ob izidu svoje knjige »Oj, Trzin, ti dolga vas«.

Poleg avtorja so njegovo prozo in pesmi recitali njegova hči Tina Kralj, Silvo Božič in Mirjam Štih. Avtor je med recitalom zapel nekaj ljudskih pesmi, ki sta jih z violino in kitaro spremljali ga. Ksenija Kozjek in njena hči Katarina. Program je povezoval Milanov sošolec in prijatelj Jože Kosmač, Zinka Kosmač pa je poskrbela za računalniško glasbeno spremljavo med posameznimi recitacijami. Na odru je bil prisoten »grajski pisar« Stane Osolnik, ki je tudi ilustriral naslovnico njegove nove knjige, in v narodno nošo odeta Anica in Roman Cimerman.

Župan Tone Peršak je uvodoma povedal nekaj besed o Milanovem tematskem in motivnem upodabljanju sveta okoli sebe, ki ga je v prozi in pesmih strnil v novi knjigi. Poudaril je, da je v njegovi izpovedi, v njegovem odnosu do pojavnosti, ki ga opisuje, čutiti pozitiven odnos do sveta pa tudi osebno prizadetost in kritičnost. Pohvalil je njegov trud za ohranjanje zgodb iz naše preteklosti in mu zaželel veliko uspehov pri nadaljnjem proznem in pesniškem izražanju.

Predsednica Turističnega društva Kanja Trzin Jožica Valenčak je čestitala Milanu ob izidu njegove tretje knjige. Poleg knjig Sto misli in besed in Jabelčka je tudi v novi knjigi Oj, Trzin, ti dolga vas opisana zgodba, ki jo je avtor črpal iz naše preteklosti. Kot članu društva in vsestranskemu talentu - pesniku, pisatelju in rezbarju - se je zahvalila za izvirno predstavitev.

Po izteku programa, za katerega je scenarij napisal avtor sam, se je zahvalil vsem recitatorjem, glasbenicam, »grajskemu pisarju«, Jožetu in Zinki Kosmač, vsem, ki so sodelovali pri izidu knjige, županu Tonetu Peršaku, predsednici TD Kanja Jožici Valenčak in vsem številnim obiskovalcem, ki so ga počastili s svojim obiskom. Povedal je, da praznuje naslednji dan rojstni dan, zato mu

je izid te knjige v posebno zadovoljstvo. Obiskovalci v dvorani in na balkonu so vstali, zaploskali in Milanu v čast ubrano zapeli rojstnodnevno pesem Vse najboljše za te.

Vidno ganjen nas je Milan povabil v avlo Centra Ivana Hribarja na prigrizek in druženje. Obiskovalci smo lahko kupili njegovo knjigo, v vsako se je Milan lastnoročno podpisal. V avli pa je Milan postavil na ogled razstavo svojih novejših rezbarskih del. Obiskovalci smo se lahko prepričali, da Milan ni le pesnik in pisatelj, temveč da zna tudi z dletom v lesu izražati svoja občutenja in pričevanja. Ob izvrstni pogostitvi, ki je bila delo rok uigranega slaščičarsko-kuharskega tandema Tinke in Milana, se je izkazala tudi njuna ožja družina. Ob okušanju sladkih, mesnih in sadnih dobrot ter izvrstnega domačega šampanjca se je prijetno druženje zavleklo v pozen večer.

Milan, hvala za prijeten večer ter veliko zdravja, dobre volje in uspehov pri nadaljnjem ustvarjalnem delu.

Majda Šilar

Trzinski gozd pomlajen s sto novimi drevesci

Člani liste Trzin je naš dom smo se sredi aprila odpravili v gozd, na kraj, ki se imenuje Stara dela, in posadili 100 mladih drevesc: smrek, borovcev, jerebik in bukev. Sedaj držimo pesti, da se bodo mladike prijele in se začele razraščati in tako še dodatno obogatile raznolikost našega gozda.

Gozd so naša pljuča

Gozd, les, narava – to je naše bogastvo. In naša Slovenija je bogata z gozdom. Smo ena redkih držav, kjer gozd še zavzema večji del ozemlja – kar 58% Slovenije je gozdnate, in skupaj se lahko potrudimo, da tako tudi ostane. To vemo in tega se zavedamo še posebej takrat, ko gremo na primer na potovanje v tujino, kjer nimajo takega bogastva gozdov in tako lepe narave, kot jo imamo doma. In prav je, da cenimo svoj gozd in svoj dom.

Zakaj smo se zopet odločili za pogozdovanje?

Ne smemo pozabiti, da moramo gozdove tudi vzdrževati in paziti nanje, da bodo ostali zdravi – zato je pomemben del vzdrževanja gozdov pogozdovanje. In tega smo se lotili tudi mi. Verjamemo namreč, da lahko tudi z omejenimi sredstvi dokažemo, da zaupanje lahko temelji na dejanjih in ne na praznih besedah.

Ko smo končali z delom – sajenjem, pa smo se odpravili v Dolgo dolino, kjer smo se ob dobri jedači družili in tkali nova prijateljstva, kar pomeni veliko pozitivne energije za nas in za Trzin.

Barbara Sršen

Spet prvomajski pohod na Rašico

Prvi dan v mesecu maju se je zbudil v soncu, kar je pripomoglo le še k boljšemu prazničnemu razpoloženju. Kdor je želel, je lahko našel veselo družbo, saj je bilo zanjo v našem kraju lepo poskrbljeno.

Ena od zbirnih lokacij je bila tudi Dolga dolina, kjer se je v organizaciji Smučarskega društva Trzin zbrala številčno močna skupina njihovih članov in ostalih ljubiteljev pohoda na Rašico.

Za vse udeležence je bilo lepo poskrbljeno, saj smo bili v jutranjih urah

v brunarici pričakani s tradicionalnim golažem in pijačo, prav tako pa smo prejeli udobne majice, v katerih smo nadaljevali pot in osvojili sam vrh Rašice.

Skupaj smo sproščeno praznovali celi dan, uživali v lepi naravi, kar pa bi lahko bilo tudi vabilo za naslednje leto – v istem času, na istem kraju in še večji družbi.

SMD Trzin, I.H. in R.Z.

Slike z akademije ob občinskem prazniku

Fototrunki s Florjanovega sejma

Prizori s Florjanove nedelje (foto A. Nemec)

Tri prvomajske

Letos so nas budili Mengšani

Čeprav so predstavniki Občine napovedovali, da bodo za tradicionalno prvomajsko budnico tudi letos poskrbeli godbeniki iz Lukovice, je marsikateriga Trzinca predramilo dejstvo, da so iz postelj in hiš na plan v praznično jutro tokrat vabili godbeniki iz Mengša. Da ne gre vse po že utečenih tirih, je kazalo tudi dejstvo, da se je godba zaslila še pred napovedano uro, vendar ne na običajnem mestu pred trzinsko cerkvijo, ampak pred trgovino Merkator v novem delu naselja. Mogoče je na prizorišče prišlo manj poslušalcev, vsi pa so bili veseli ob poslušanju strumnih korajnic odličnih mengeških godbenikov. Ti so nastop nadaljevali pred cerkvijo, kjer so ljudje ravno takrat hodili k jutranji maši, zaključni nastop pa je bil tudi tokrat v soseski T3 – Trzin Center, le da so glasbeniki tokrat stali bolj med bloki in ne pred Centrom Ivana Hribarja. Že po običaju se je največ poslušalcev zbralo v Centru Trzina, številni pa so se po budnici odpravili na tradicionalni trzinski prvomajski pohod na Rašico.

Pr' Jakov Met niso zatajili

Tudi letos je gostilna Pr'Jakov Met' za jutranje budničarje že navsezgodaj zjutraj pripravila prvomajski golaž. Pred gostiščem so se spet zbrali stari znanci, Trzinci, ki redno prihajajo na jutranja prvomajska srečanja pred gostilno. Zdaj je bilo manj ropotajočih motorjev, pojavilo se je nekaj štirikolesnikov, predvsem pa je bilo pomembno, da so tisti, ki dajo kaj na tradicijo in jim prvi maj še kaj pomeni, imeli priliko za jutranje druženje in prijeten začetek praznika.

Samo ena trzinska zastava za praznik

Med prvomajskimi prazniki smo na oknu stanovanja Nograškovi v bloku soseske T3 spet opazili ponosno razobešeno trzinsko zastavo. Preverili smo, kako so zastave razobešali po drugih domovih. Bilo jih je sorazmerno malo, vse druge pa so bile slovenske. Po naših podatkih nihče drug za praznik ni razobesil trzinske zastave. Ne vemo, zakaj tako. Časi se zagotovo spreminjajo. Razobešanje zastav za praznik ni več obvezno, zastave pa očitno razobesijo le še tisti, ki jim praznik pomeni kaj več kot zgolj dela prost dan. Žal smo na različnih prvomajskih srečanjih letos poslušali, da praznik vse bolj spet dobiva prvotni pomen, ko so želeli delavci z njim opozoriti na svoj nezavidljivi položaj. Razmere v gospodarstvu naše države se vse bolj zaostrojujejo, in prav delavci so tisti, ki najpogosteje potegnejo krajši konec. Kakor koli že, praznik je lepši tudi zaradi plapolanja zastav, pa naj govorijo kar koli že.

MŠ

Peš na Zgornje Dobeno

Športno društvo Skirca iz Trzina, v sodelovanju s Kmečkim turizmom Blaž z Dobena, že več let zapored, v času od **1. aprila do 30. septembra**, organizira rekreativno akcijo »S kolesom ali peš na Zgornje Dobeno.«

Pri Blažu kupite kontrolni kartonček, nanj vam ob vsakem vzponu natisnejo kontrolni žig.

Kot pohodnica sem se v akcijo vključila lani, in sicer z namenom, da se na ta način kakšno popoldne odpravim na Zgornje Dobeno. Kar naenkrat sem imela na kontrolnem kartončku 30 žigov. Ker s psom vsak dan že tako grem v gozd, se pač z njim odpravim na Dobeno. Mimogrede osvojiš 200 metrov nadmorske višine, urico ali dve uživaš na svežem zraku, srečuješ več ali manj iste Trzince, Ločane, Domžalčane. Pri Blažu so ti na voljo od zore do mraka, pa še kakšno domačo ti zaigrajo.

Kjer je cilj, je tudi pot. Ali kot pravi Jani: »Pet minut rekreacije na dan odpravi zdravnika stran.« Torej vabljeni, pridružite se nam, rekreativcem!

Milica Erčulj

XIV. tradicionalno srečanje borcev NOB s krajanji v Trzinu

V soboto, 12. maja, smo se borci za vrednote NOB domačega in sosednjih občinskih in krajevnih združenj bivšega domžalskega območja in tudi iz Kamnika, Litije in Črnuč zbrali s krajanji na XIV. tradicionalnem srečanju v Trzinu, ki vsako leto sovpada s praznovanjem praznika Občine Trzin.

Po pozdravnih besedah župana Toneta Peršaka, ki je med drugim poudaril, da taka srečanja pozdravlja, kajti prav zaradi njih vrednote NOB ne bodo pozabljene, je letos spregovoril slavnostni govornik predsednik ZB za vrednote NOB Črnuče tovariš Rudi Vavpotič. Med NOB je kot kurir pogosto opravljal naloge na širšem območju levega brega Save, in dobro pozna dogodke na širšem domžalskem in kamniškem terenu, torej je še redke neposredni pričevalec časa, zato lahko o tem spregovori. Domoljubnost in napredne delavske težnje s kasnejšim uporom okupatorju so tedaj klile in se kalile v krojaški delavnici pri Lukmanovih, kjer je domači Ciril povezoval somišljenike, iz katerih so vzniknili kasnejši narodni heroji Matija Blejec-Plamen, trzinski prvoborci Karel Mlakar, Stane Habat, Jože Vehovec in Tine Kmetič, kasneje prvi padli Trzinec, vsi pa prvi borci Mengeško-Moravske čete Kamniškega bataljona, ustanovljene na Rašici.

Zato in zaradi njih je bil Trzin tesneje kot z Mengšem in Domžalami povezan s Črnučami.

Na srečanju so bili prisotni še nekateri živeči borci, neposredni udeleženci NOB in tedanji aktivisti in novi člani, simpatizerji NOB, ki pristopajo v sedanja Združenja borcev za vrednote NOB v posameznih občinah. Na srečanju so bili prisotni tudi vsi predsedniki z nekaj člani in praporščaki občinskih združenj Domžal, Mengša, Lukovice, Moravč, Kamnika, Komende, Vodice, Litije in Črnuč ter številnih krajevnih organizacij, ki so udeležbi s svojimi prapori dali svečan pridih.

Poleg domačih veteranov je bila prisotna tudi skupina veteranov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale ter predstavniki veteranskih sekcij VVS Mengeš in Lukovica, ob tem pa tudi delegacija Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale.

Da je srečanje potekalo v svečanem in prijetnem vzdušju, je tudi tokrat poskrbel voditelj že vseh dosedanjih srečanj, Boris Kopitar, ki se je spet izkazal tudi kot pevec, poleg njega pa so v programu nastopili še Godba Mengeš – veterani, MpZ »Žerjavčki« DU Trzin pod vodstvom Mirana Šinigoja. Trzinske pevce je na harmoniki spremljal Simon Vrbec, nastopile pa so tudi recitatorke OŠ Trzin Tanja Kobal, Lucija Kraljevič in Laura Vlahovič ter učenci glasbene šole L' ARTKO Aljaž Jagodic, Liza Gregorc, Liza Ulčakar, Nika Podpeskar, Katarina Ocepek, Teja in Tina Poljanšek, Simon Kračman, Vid Retelj in Simon Vrbec, pod vodstvom Renate Smolnikar in učiteljev, mentorjev Matica Smolnikarja, Dejana Maleša in Romine Džafič.

V topli sončni soboti je po končanem programu stekla marsikatera beseda med tovariši, udeleženci NOB, ki so se zopet srečali tu pri nas v Trzinu, pa tudi med veterani novejših zgodovine in krajanji Trzina, ki so se udeležili tega srečanja.

Veseli in zadovoljni, polni pohval, so odšli, z željo, da se tudi drugo leto snidemo na XV. srečanju borcev NOB.

Jože Kosmač

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja Trzin se vsem sodelujočim pri izvedbi etnološko-turistične prireditve, XIII. Florijanovega sejma, iskreno zahvaljuje za pomoč in sodelovanje. Ne moremo mimo Občine Trzin in vseh donatorjev za finančno, materialno ali tehnično podporo, sodelujočih stojičarjev, ki so dali piko na i s kakovostno predstavitvijo dejavnosti in ponudbo. Zahvaljujemo se izvajalcem zabavnega in športnega programa, gasilkam in gasilcem, narodnim nošam, Mengeški godbi, Osnovni šoli Trzin in Glasbeni šoli L'Artko ter sodelujočim društvom: Prostovoljnemu gasilskemu društvu Trzin, Društvu upokojencev Žerjavčki, Šahovskemu društvu, Orientacijskemu klubu, Društvu prijateljev mladine, trzinskim gospodinjam, Fičo klubu Slovenije in seveda našim prijateljem iz Svetega Jurija ob Ščavnici.

Predvsem pa gre zahvala stanovalcem in podjetnikom ob prizorišču za strpnost in razumevanje zaradi motenj v prometu in običajnem ritmu življenja.

TD Kanja Trzin

RAZSTAVA "MINIATURNI VOZovi IN KOZOLCI"

Pretekli mesec je Janez Širok v avli Centra Ivana Hribarja postavil na ogled miniature voz, kozolcev, kmečkega orodja in portalov; za njihovo izdelavo se je navdušil pred dvajsetimi leti. Kot pravi sam, so makete izdelane pretežno iz lesa v merilu 1 : 7. Razstava je bila izredno zanimiva, predvsem za šolarje. Njegova dela so na ogled tudi na vsakokratnem Florijanovem sejmu.

J. Valenčak

Strasbourg - EP

V mesecu aprilu smo se uradniki Upravne enote Domžale in Upravne enote Kamnik in nekateri posamezniki iz širše javne uprave odpravili v Strasbourg na ogled Evropskega parlamenta. Evropska poslanka dr. Romana Jordan je sofinancirala prevoz, za kar smo ji nadvse hvaležni.

Na 1850 kilometrov dolgo pot se nas je podalo 50 potnikov, željnih znanja o evropskih institucijah in dogajanju v njih. Po nočni vožnji, ki nas je vodila mimo Salzburga, Münchna, Stuttgarta, smo po 11 urah prispeli do po dežju opranega Strasbourg. Mogočna stavba Evropskega parlamenta in klik v možganih – o, to je stavba, ki jo gledam na začetku Evro novic na TV-3. Zastave vseh članic Evropske unije pred stavbo parlamenta plapolajo v vetru in med njimi enakovredno vihra tudi slovenska. Kako lepo jo je videti v evropski družbi!

V Evropskem parlamentu je za našo skupino skrbela asistentka Metka Čavka, o evropskih institucijah pa nam je predaval asistent Klemen Žumer. Slednji nam je največ povedal o zaposlitvenih možnostih mladih v evropskih ustanovah in o dosežkih že zaposlenih Slovencev. Priložnosti za mlade iskalce zaposlitve je res veliko. V nadaljevanju smo bili eno uro prisotni tudi na balkonu za obiskovalce, kjer smo komajda dobili sedeže, saj je za razprave poslancev veliko zanimanja. Morda tudi zaradi tokratne razprave, ki je bila namenjena terorizmu.

V okviru obiska sta nam delo evropskega poslanca predstavila tudi slovenska parlamentarca dr. Romana Jordan in dr. Milan Zver. Spregovorila sta o številnih področjih, na katerih delujeta, in predstavila odločitve, ki se jih v parlamentu sprejema. Po vsem povedanem se da sklepati, da se vse premalo zavedamo, kako močno odločitve evropskih poslancev vplivajo na vsakdanje življenje državljanov in državljanov evropskih držav.

Seveda tako čudovitega alžaskega mesta ne gre zapustiti brez ogleda. V mestu se prepletata moderna arhitektura (na primer zgradba Sveta Evrope, Evropskega sodišča za človekove pravice ...) s tradicionalno arhitekturno in kulturno dediščino. Pogled na mogočno rdečo katedralo, zgrajeno iz rožnatega vogeškega kamna, tradicionalno grajeni mostovi, ozke uličice človeku ponujajo vtis domačnosti.

Spoznavanje Evrope in njenih institucij smo v okviru izleta obogatili tudi z obiskom Švice, Liechtensteina in Avstrije. Prijetno utrujeni, a polni lepih vtisov smo se razšli z obljubo, da se skupaj kmalu podamo še kam.

V imenu vseh potnikov se dr. Romani Jordan in vsem njenim asistentom zahvaljujem za dobro organizacijo in za majhne pozornosti.

Milica Erčulj
Občinska svetnica SDS Trzin

Po knapovski drsalnici v muzej poršejev

Tik pred prvomajskimi počitnicami smo se odpravili na ekskurzijo v Avstrijo, ki se je vsako leto udeležijo učenci izbirnega predmeta nemščina.

Skozi Karavanke smo se odpeljali mimo Beljaka do Bad Bleiberga (Pleiberk pri Beljaku), kjer je bil včasih rudnik svinca, danes pa je privlačna turistična točka. Najbolj zanimiva je bila 60-metrška knapovska drsalnica. Tudi sicer je bilo zabavno hoditi od postaje do postaje in spoznavati skrivnosti zemlje in rudarstva.

Pot smo nadaljevali do mesteca Gmünd. Tu pa smo si ogleda-

li muzej poršejev, kjer ima gospod Helmut Pfeifhofer v zasebni zbirki ohranjenih kar nekaj lepotcev. Tudi film o nastanku tovarne, ki jo je ustanovil Ferdinand Porsche, smo videli, spremno besedo pa poslušali kar v slovenskem jeziku.

Zadnji postanek je bil ob Millstattskem jezeru, kjer pa nismo bili prav dolgo, saj je ves čas deževalo.

Popoldne smo se odpravili domov. Bilo je zabavno, učenci so pogrešali samo McDonalds.

Nuša Slatner

13. Florijanov sejem dosegel zrelost

Ali ste tudi vi nestrpno pričakovali Florijanov sejem, ko Ljubljanska cesta ob gasilskem domu za dva dni avtomobilsko "odmre", namesto tega pa jo zamenja vrvež ob stojnicah in nas, vsakega drugače, potegne v svoje valovanje? Florijanov sejem je brez dvoma postal nepogrešljiva stalnica in nekakšen uvod v praznični trzinski maj. Z njim se namreč v Trzinu vsako leto začnejo prireditve in slovesnosti ob občinskem prazniku 15. maja, ko med festivalom Trzinska pomlad do poletnih počitnic zaokrožijo pestra kulturna dogajanja v našem kraju.

Srečna trinajstica

V uradno otvoritev so nas popeljali žerjavčki, ki so s pesmijo "Lepo je na deželi" spodbudili vreme, da je vsaj prvi dan prireditve dostojno služilo sejmskemu utripu, čeprav se Eol, bog vetrov, zlepa ni vdal. Morda je imela vmes prste tudi srečna trinajstica, saj je, kot je dejal župan "najlepše občine" Tone Peršak, letošnji 13. Florijanov sejem presegel magično število 12, ki je znanilec tega, da je sejem dosegel zrelost. Če ne verjamete županu, pa vas morda prepriča ljudski glas, ki pravi, da je število 13 srečno. Ne nazadnje so tudi starodavni Maji in Azteki verjeli, da je to število najbolj izpopolnjeno sveto število božanske stvaritve. Vraževerje gor ali dol, priznati je treba, da brez podpornikov ne bi šlo, posebna zahvala gre pokroviteljici, Občini Trzin, ki vsa leta sofinancira Florijanov sejem. Da je presegel lokalni značaj, kaže tudi dejstvo, da je sejem med drugim omenjen tudi v najnovejši knjigi Janeza Bogataja "Slovenija praznuje".

Neutrudni turistični delavci v zakulisju

Sejem je iz leta v leto zorel, za kar je potrebno čestitati Turističnemu društvu Kanja, ki že vsa ta leta vlaga velike napore v ohranjanje sejmskega izročila. Kot je poudaril župan, si trzinski turistični delavci zaslužijo vroč aplavz, da vztrajajo pri tej ideji in ohranjajo tradicijo nekdanjih prošenj ali žegnanj; danes tak ljudski sejem sicer nima več tako velikega gospodarskega pomena, ima pa zato toliko večjo družabno vlogo.

Ekološko-etnološka usmeritev

Pa tudi družbena. Domače turistično društvo se že nekaj let trudi, da bi bil sejem manj kramarski ter da bi predstavljal raznoliko turistično ponudbo širše trzinske okolice. Temeljno vsebino sejma ustvarjajo rokodelci, izdelovalci spominkov, in skupine, ki na različne načine ohranjajo kulturno dediščino. Tako so tudi letos privabili kar nekaj razstavljalcev domače in umetnostne obrti; tudi za prihodnje načrtov ne bo zmanjkalo. Velika želja predsednice TD Kanja Jožice Valenčak je, da na sejem pripeljejo tudi čim več domačih društev, ki bi na stojnicah predstavila svojo dejavnost.

V današnjem času vedno bolj zaznavamo in dojemamo probleme v okolju. Mladi se zavedajo ekoloških problemov in jih poskušajo ustvarjalno reševati, kar so dokazali tudi trzinski osnovnošolci, ki so pod mentorstvom učiteljice Slavke Kozel popestrili sejmski program z domiselno ekološko modno revijo. Imenitne modne kreacije iz plastičnih vrečk za različne priložnosti (vsakdanja, večerna obleka, manjkala ni niti poročna obleka niti nogometni dres, ki bi po mnenju ustvarjalcev gotovo lahko pripomogel k večji promociji Slovenije v svetu) so namreč pozele velik aplavz občinstva in, upajmo, marsikoga med nami opomnile na lastno ravnanje.

Tudi v opomin na to, da na tak sejem ne sodijo cenene potrošniške plastične igrače, orožje in orodje, saj embalažo, pa tudi na primer ostanke streljanj (nerazgradljive majhne plastične kroglice) po sejmu pobiramo med bloki.

Tradicija trzinskih klobas, kruha iz krajevnih pekarn in raznovrstnih potic

Etnološki usmerjenosti pa sledi tradicionalna ponudba "trzinske" klobase, kruha iz krajevnih pekarn in raznovrstnih potic. Sredi 19. stoletja je bilo v Trzinu menda kar osemnajst, po nekaterih pričanjih pa celo enaindvajset mesarjev, razcvet te donosne dejavnosti pa je trajal vse do prve svetovne vojne. Trzinska klobasa je bila na jedilniku po celotni takratni Avstro-Ogrski in po ustnem izročilu je bila ena tistih, ki so jo poimenovali "kranjska klobasa". Recept za trzinsko klobaso se je ohranil, upajmo, da bomo znamenito klobaso v bodoče tudi primerno zaščitili na lokalnem nivoju.

Na svoj račun so prišli tudi ljubitelji potic – orehovich, pehtrano-vih, lešnikovih, makovih, potratnih; med njimi je žirija ob koncu sejma za "kraljico potic" izbrala orehovo, ki jo je spekla domačka Majda Šilar.

Posebno pohvalo pa si zaslužijo tudi prijatelji iz Svetega Jurija ob Ščavnici, ki so nas razvajali s svojimi prleškimi pogačami, odličnim vinom iz radgonsko-kapelskega okoliša in dobro voljo.

Brez trzinskih gasilcev, narodnih noš in mengeške godbe na Florijanovo ne gre

V Florijanovo nedeljo nas je pospremila deževno vreme (april ima devet vremen na dan, maj očitno še več...), ki je muhasto vztrajalo čez dan, vendar prešernih obrazov in dobre volje zbranih in nastopajočih vseeno ni moglo pregnati. V slavnostno povorko (žal le nazaj grede od svete maše na prireditveni prostor) so se ob prazniku svetega Florijana (imenovanega tudi Cvetko), zavetnika

trzinške župnije, že dvaindvajsetič zbrali trzinski gasilci in njihovi kolegi iz sosednjih krajev. Kot že v navadi jih je spremljala mengeška godba ter narodne noše. Pisana družčina gasilcev, godbenikov in noš je bila pravo nasprotje sivemu dopoldanskemu nebu nad nami, ki ni skalilo slovesnega in veselega druženja.

Od starodobnikov do modernih orientacistov

V teh dveh sejmskih dneh so se zvrstili številni nastopajoči, priča smo bili predstavitvi domačih društev: orientacijskega, društva prijateljev mladine, gasilskega društva, domače glasbene šole L'Artko, ljubiteljev taroka (zmago si je »pritarokiral« Marjan Pimat), tokrat pa je vreme zagodlo tekmovanju v metanju podkev, ki je značilna športna igra za to območje. V sobotno popoldne smo se lahko zavrteli ob zvokih harmonike izpod domačih prstov (kje ste bili plesni pari v vztrajnostnem plesu?), v večernem času pa se povесelili v družbi Korada, Francija in Anite. Glasbe ni manjkalo niti v nedeljo, ko je mengeška godba ubrano zaigrala, pete pa so nabrusili tudi plesalci folklorne skupine Trzinka. Žal letos tudi čarovnik ni mogel oživiti šahovnic, zato pa je okoli dvajset starodobnikov, od najmanjšega Topolina - Fiata 500, pa vse do Cadillaca, pošteno naljilo svoje motorje za sprevod; vsi ponosni lastniki so se strinjali, da ga ni denarja, za katerega bi prodali svojega lepota. Kompase in zemljevide pa so si umerili tudi orientacisti, ki so kar najhitreje »lastnonožno« pohiteli prek kontrolnih točk vse do cilja.

Otroški boljšak

Čeprav je bilo za otroke organiziranih nekaj delavnic, družinsko uro AMZS, obiskal jih je tudi čarovnik, pa se zdi, da so najbolj uživali v prodaji in nakupih rabljenih otroških igrač, družabnih iger in še česa. Otroški boljši sejem je pod svoje okrilje vzelo Društvo prijateljev mladine, ki je tudi poskrbelo za zbiranje odvečnih igrač za Karitas. Otroci in njihovi starši pa so vseeno pogrešali več otroških vsebin.

Sejemske korenine

Prva dva sejma je TD Kanja organiziralo že leta 2000 na prostoru pred osnovno šolo z nekaj stojnicami in enodnevnim programom z namenom ustvariti prostor za druženje in predvsem ponudbo trzinskih podjetij. Naslednje leto so povabili skupino rezbarjev, saj je bilo v Trzinu veliko zanimanje za to dejavnost. Skupaj s prostovoljnimi gasilskim društvom so pod pokroviteljstvom Občine Trzin nadaljevali na sedanjem prostoru na Ljubljanski cesti in obeleževali tudi Florijanovo nedeljo, ki se je tako odprla za širšo javnost in postala praznik kraja. Tako je trzinski sejem zaokrožil svojo sedanjo podobo, s ponudbo pa domači turistični занесenjaki stalno premikajo nove mejnike. Kot pravi Jožica Valenčak, se želijo razviti v »etno-zabavno-kulturno« prireditve, stojnicam dati pridih domačnosti, dediščine, dogajanje pa popestriti s še več prireditvami za odrasle in otroke.

Letošnje novosti in naj stojnica

Letos se je na sejmu predstavilo kar sedemdeset stojničarjev. Marsikaj je bilo videti, organizatorji so nam posebej predstavili tiste, ki so razstavljali in prikazovali svojo dejavnost na delavnicah, to so rezbarji, klekljarji in izdelovalci lončenih predmetov. Med novimi razstavljavci smo zasledili tudi akademskega slikarja Jožeta Töniga, po rodu iz Trzina, ki je prvič na sejmu predstavljal zelo markantne maske politikov, tajkunov, znanih osebnosti; za vse, ki ste zamudili sejmsko soboto, pa povejmo, da bo gospod Jože (po domače Francetov) razstavljal konec maja v Centru Ivana Hribarja. Sejem so nam letos prvič »zasolili« tudi na stojnici Sečoveljskih solin, svoj krst pa so na najboljši možni način doživeli razstavljavci na stojnici Dajč produkt iz Sotine na zahodu Goriškega z izdelki njihove oljarne (ta sladkosnede so bolj kot na pravo bučno olje prisegali na bučna semena, oblita s čokolado in pomarančo), ki so v Prekmurje odnesli prestižni naslov najlepše urejene stojnice, očarali pa so nas tudi s pregovorno prijaznostjo prebivalcev onstran Mure.

In kaj pomeni Florijanov sejem Trzincem?

Obiskovalci Florijanovega sejma vedo o njem povedati predvsem laskave besede: da so navdušeni, da ga nestrno pričakujejo, da Trzin potrebuje tovrstno poživitev, pa čeprav le za moško »analizo« tekočih zadev ali ženski debatni krožek ob kavici ali čem sladkem... Res pa je, tako mimoidoči, da bi ga lahko obiskalo še več ljudi, tudi obiskovalci izven našega kraja.

No, tudi to bo še prišlo z leti, s tradicijo, z zrelostjo. Zatorej že sedaj kličemo: »Vidimo se na tradicionalnem 14. Florijanovem sejmu 2013!«

Sejmski utrip izmerila: Nataša Pavšek

Vse, ki želite uživati v prijetni družbi in v nočni hoji, vabimo, da se nam

v soboto, 26. maja 2012,

pridružite na tradicionalnem

22. NOČNEM ROKOVNJAŠKEM POHODU

START: ob 20,30 uri na TROJANAH

Pot bo udeležence v prvem delu vodila **po južni trasi Rokovnjaške poti Planinskega društva Blagovica iz Trojan do Učaka**, mimo **Borij pri Mlinšah** in **Golčaja na Limbarsko goro**. Sledi spust čez **Negastrn** in **Vinje do Gradišča pri Lukovici v Lukovico**; nadalje mimo **gradu Brdo pri Lukovici do Rafolč** in do vasi **Duplje**, kjer sledi spust do **kamnoloma v Kolovcu**. Zadnji del poti bo potekal v smeri **Trebelno, Zgornje Palovče** - pod vznožje **Tolste gore** in naprej do ciljnega prostora, ki bo pri gostilni »Repnik« v **Vrhopolju pri Kamniku**.

Pot je dolga 35 km, razgibana, vendar ne pretirano težka, saj poteka večino po gozdnih poteh in cestah z le malo asfalta. Tudi zadnji spust je položen.

Udeležba na pohodu je na lastno odgovornost. Ob tem je potrebno upoštevati pravila varne hoje, cestno-prometne predpise in svoje telesne in psihofizične sposobnosti za hojo v nočnem času. Pohodniki morajo imeti s seboj tudi baterijsko svetilko z rezervnim baterijskim vložkom. Na poti so dolžni upoštevati navodila vodnikov iz spremstva. Prepovedano je pitje alkoholnih pijač!!! Vodstvo pohoda si pridržuje pravico, da izloči vsakogar, ki bi oviral varno hojo. Ponoči je orientacija slabša, zato naj pohodniki ne zapuščajo skupine! Pohod bo organiziran v vsakem vremenu, organizator pa si pridržuje pravico, da traso prilagodi vremenskim razmeram.

Za podrobnejše informacije pokličite v času uradnih ur na Planinsko društvo Kamnik, kjer sprejemajo prijave za večje skupine, ter na **031 395 094** (Miran) ali **041 727 918** (Jana). Prijavite se lahko tudi dve uri pred odhodom na vpisnem mestu na Trojanah.

Prijavnina: 10 EUR se plača ob prijavi na dan pohoda (velja tudi za predhodne prijave skupin). Prijavnina vključuje avtobusno vozovnico iz ciljnega prostora do Trojan (za tiste, ki boste na Trojanah pustili svoje jeklene konjičke), vodenje, zavarovanje za čas pohoda, diplomu, izkaznico, krof, čaj, malico in rokovnjaški golaž. Na dan pohoda bo avtobus iz Kamnika proti Trojanam odpeljal **ob 18,30 uri** in se ustavil tudi na Duplici, v Komendi, Trzinu in Domžalah. **Za mladino do petnajstega leta starosti, v spremstvu staršev, prijavnine ni!**

Organizatorji udeležence prejšnjih pohodov prosijo, da ne pozabijo doma svojih že žigosanih izkaznic. **Pohod bo organiziran v vsakem vremenu, organizator pa si pridržuje pravico, da traso prilagodi vremenskim razmeram.**

Mlajše pionirke prve z novim državnim rekordom

V nedeljo, 15. aprila, je bilo v Portorožu 21. državno prvenstvo v streljanju z zračnim orožjem, na katerem so sodelovali tudi mladi strelci in strelke Strelskega društva Trzin, sicer učenci in učenke trzinske šole. Izjemen uspeh so dosegle strelke v kategoriji mlajše pionirke, ki so osvojile prvo mesto, in to z novim državnim rekordom. Ekipo so sestavljale: **Eva Mušič**, ki je bila med posameznicami tretja in je tako osvojila bronasto medaljo, **Maša Zorman** in **Taja Pezdir**. Na zmagovalni oder so se povzpele tudi starejše pionirke v postavi: **Suzana Lukić**, **Neža Praprotnik** in **Saša Javorac**, ki so s samo krogom zaostanka za drugo uvrščeno ekipo osvojile tretje

mesto. Žal se je med streljanjem Suzani Lukić pokvarila puška, vendar je strelka kljub zamenjavi puške osvojila dobro deveto mesto in tako veliko prispevala k uspehu pionirk. Ekipa pionirjev v postavi **Tim Mušič**, **Žan Močnik** in **Klemen Laznik** je osvojila sedmo mesto. Na tekmovanju so nastopili tudi člani in članice Strelskega društva Trzin, pri katerih se je najbolje izkazal **Srečko Vinko**, ki se je v streljanju s standardno zračno pištolo uvrstil na osmo mesto, potem ko je bil v osnovnem delu tekmovanja pred finalno serijo celo tretji, a je v finalu svojo uvrstitev poslabšal.

FB

V zadnjih treh letih beleži Strelsko društvo Trzin ponoven vzpon v pionirskih kategorijah pod mentorstvom Franca Brečka. To se kaže tudi v doseženih rezultatih na pomembnejših tekmovanjih. Visoke uvrstitve so prvič dosegli že pred dvema letoma na državnih tekmovanjih v kategoriji mlajših pionirk, lani, na primer, so bila trzinska dekleta na državnem šolskem prvenstvu druga, Neža Praprotnik pa je bila prav tako druga na državnem klubskem prvenstvu. Navečji uspeh so seveda letošnji rezultati.

Tudi pionirji so bili dobri na zadnjem državnem prvenstvu, ko so zasedli sedmo mesto. Prav tako so zelo dobre uvrstitve dosegle tudi starejše pionirke. Na šolskem državnem prvenstvu so bile druge, prav tako so bile druge v državni ligi in tretje na državnem prvenstvu.

Strelski šport ni tako atraktiven kot na primer ekipni športi. Bistvo pri tem športu je v vztrajnosti pri treniranju, kar se pozna pri rezultatih. Prav omenjene skupine pionirjev so vztrajale kljub začetnim slabšim rezultatom. Seveda pa so za uspehe potrebni tudi drugi pogoji, kot ustrezno mentorstvo, oprema in prostor.

V Trzinu so vsi ti pogoji izpolnjeni. Strelišče za vadbo je v osnovni šoli, vodstvo šole ima razumevanje do strelskega športa. Vsekakor ima strelski šport v Trzinu dolgo tradicijo, dobri pa so tudi obeti za naprej, še zlasti, ker naj bi dobili tudi novo strelišče...

Župan sprejel uspešne mlade strelce

Župan občine Trzin g. Tone Peršak je slavnostno sprejel mlajše selekcije Strelskega društva Trzin, ki so na 21. državnem prvenstvu v zračni puški dosegle odlična mesta. Mlajše pionirke so osvojile prvo mesto in naslov državnih prvakinj, starejše pionirke so si pristreljale bronasto odličje, starejši pionirji pa solidno sedmo mesto. Barve trzinskega strelskega društva so zastopali pionirji Tim Mušič, Žan Močnik in Klemen Laznik, pionirke Suzana Lukić, Neža Praprotnik in Saša Javorac, v ekipi prvakinj med mlajšimi pionirkami pa so bile Eva Mušič, Taja Pezdir in Maša Zorman. Eva Mušič je ob tem zasedla tudi posamično tretje mesto.

Župan jim je ob uspehih čestital in zaželel še mnogo dobrih uvrstitev na nadaljnjih tekmovanjih. Zahvalil se jim je za vložene

napore in trud, ki ga namenijo za doseglo rezultatov, hkrati pa pohvalil tudi delo strokovnega vodstva strelskega društva.

Predstavniki društva so se zahvalili za vabilo in za vso podporo, ki jim jo pri delu nudi Občina, spomnili so tudi na to, da se bo v kratkem začela gradnja montažnih strelišč v zaklonišču OŠ Trzin, ki jim bodo še dodatno pomagala pri uspešnem treniranju.

Za kulturno-glasbeni program je v čast prvakinj in drugih uspešnih strelcev poskrbela Glasbena šola L'Artko. Na violino je igrala Ana Movrin, na harmoniko pa Simon Vrbec.

Zadnji letošnji gost Ivo Frbežar

V četrtek, 19. aprila, je župan Občine Trzin g. Anton Peršak organiziral zadnjega od rednih kulturnih večerov v minuli zimski sezoni. V goste je povabil priznanega pesnika Iva Frbežarja. Gost je v pogovoru povedal, da si je v mladosti predvsem želel postati slikar, ker pa ni bil sprejet na likovno akademijo, se je odločil za študij primerjalne književnosti na Filozofski fakulteti, saj se je vse življenje ukvarjal tudi s pisanjem. Dejal je, da mu poezija pomeni zelo veliko, predvsem pa užitek. Zanj je poezija kot ples, ki se mu lahko predaja. Piše najrazličnejšo poezijo, med drugim tudi precej za otroke, ukvarja se tudi z lirčno prozo in otroškim pripovedništvom, napisal je tudi nekaj radijskih iger pa tudi različnih novinarskih prispevkov, saj je v mladosti želel biti tudi novinar. Bil je urednik literarne revije Res, ukvarja pa se tudi z literarno kritiko in delovanjem v literarnih združenjih. Trzincem se je pokazal kot dober, iskričast sogovornik, prebral pa je tudi nekaj odlomkov iz svojih del.

MŠ

Trzin tudi letos v Volčjem Potoku

Organizatorji tradicionalne spomladanske cvetlične razstave v Volčjem Potoku so pred leti predlagali, da bi razstavo tulipanov popestrili tudi s predstavitvijo turistične ponudbe našega območja. Že vrsto let tako v sklopu razstave cvetja, vrtnarstva in drevsničarstva občine z domžalsko-kamniškega območja, zdaj združene v skupnost Srce Slovenije, predstavljajo svoje zanimivosti in možnosti za izlete. Tokrat je bila rdeča nit predstavitev stavbna dediščina našega območja, s poudarkom na zapuščini arhitekta Jožeta Plečnika.

Po skupni predstavitvi vseh občin našega območja, Kamnika, Domžal, Mengša, Lukovice, Moravč in Trzina, ki je bila 27. aprila, so se občine predstavljale tudi posamično. Občina Trzin je bila na vrsti 30. aprila skupaj z moravško občino, predstavljali pa so nas rezbarji, vezilje, folklorniki in glasbeniki. Zaščitni znak trzinske turistične predstavitve – rezbarji so svoje skulpture razstavili kar po travniku na predstavitvenem prostoru, kjer so imeli tudi svojo delavnico, vezilje so bile s svojimi dragocenimi zakladi v šotoru, folklorniki pa so ob poskočnih zvokih harmonike Simona Vrbca zaplesali kar na travi. Lahko rečemo, da so pritegnili kar precej pozornosti obiskovalcev razstave, še zlasti dosti zanimanja pa je bilo tudi za dobrote, ki so jih pripravile trzinske gospodinje. Ob ponudbi lokalnega promocijskega gradiva smo doživeli tudi

»trganko«, to je zemljevid vključenih občin s programom prireditvev za letošnje leto, ki je predstavila zanimivosti in turistično ponudbo na našem območju.

JV in MŠ

Napovednik TD KANJA - maj / junij

TEDEN ZDRAVJA

Predavanje zdrava prehrana

Pohod po GOZDNI UČNI POTI ONGER

Telovadba za zdravo telo - OŠ mala telovadnica

Slikarsko-kiparska razstava Jožeta Töniga v CIH

Rezbarsko-slikarska in veziljska delavnica Grad Jable

XIV. Pohod po mejah občine Trzin – zbirališče ob 8.00 uri pred OŠ Trzin

XI. Mednarodni folklorni festival, šolsko igrišče - OŠ

21. 5. ob 19.00, DMR

23. 5. /dop., popoldne/

25. 5. ob 19.00

29. 5. ob 19.00

3. 6. od 10.00 do 17.00

9. junij 2012

29. junij zvečer

Ledeni možje so za nami

Sončni žarki so nas po koncu zime greli, nenavadno toplo vreme je prebudilo naravo, nato pa je prišel pogovorno muhasti april, ki je prinesel celo nekaj snega. Mnogo bolj zaskrbljujoč pa je bil velikonočni mraz, ki je, se bojim, osmodil cvetje grmovnic in sadnega drevja. Sadno drevje je zacvetelo veliko prezgodaj, temperature pod lediščem pa so lahko usodne tako za plodiče kot za odprte cvetove. In ravno tako je bilo prizadeto tudi cvetje zgodnjecvetočih grmov. Kar je še ostalo cvetov, so v toplem vremenu že odcveteli in sedaj lahko grmovnice režemo in oblikujemo. Topla tla so v tem času že primerna za sajenje in razmnoževanje trajnic, sadimo pa lahko tudi druge okrasne rastline, ki potrebujejo zaščiten lego. Za vse ostale zunanje enoletnice pa je vseeno bolje, da smo malo počakali in spoštovali ledene možje, to so Servacij, Bonifacij in Pankracij, in seveda "ta uscano" Zofko in jih šele po tem prenehali razvajati in jih prepustili v rast in cvetenje ter samoohranitev v naravnem okolju.

Tisti, ki čutite posebno zadovoljstvo ob ozelenjevanju balkonov, teras in vrtov, ste namreč komaj čakali, da pri zasaditvah pokažete svoje letošnje nove zamisli. Bo pa vseeno zanimivo pogledati nam že dobro poznane, uveljavljene in predvsem trpežne rastline. Zasaditev korit in površin s cvetjem se, kot moda pri oblekah, tudi v floristiki spreminja vsako leto. Letos nam strokovnjaki svetujejo zasaditev več dišavnic med cvetočimi okrasnimi rastlinami. Tako naj ne bi manjkale posode, v katerih se bodo razraščale sivka, rožmarin, timijan, bazilika, drobnjak, peteršilj, žajbelj, majaron, origano, melisa, meta in še mnoga druga zelišča ter dišavnice. Vse te nasade popestrite s cvetjem, brez katerega seveda ne gre. V večji lonci si letos zasadite paradižnik, papriko, jajčevce, bučke, redkvice, solato, mesečne jagode. In prav to svetujem tistim, ki nimate velikega vrta, vseeno pa želite vsaj čez poletje poleg cvetenja uživati tudi v močnih

vonjavah, ki spominjajo na mediteran. Številne dišavnice jedem izboljšujejo okus; tudi po tem se naša prehrana razlikuje med zimsko in poletno ponudbo. Druga letošnja novost, ki je priljubljena tudi pri nas, pa je sadika trixi s tremi barvno različnimi potaknjenci. V prodaji so trixiji milijon zvončkov, verbene in lobelije. Obstaja pa tudi varianta, da kupite v eni barvi tri različne rastline, kar je zelo elegantno.

Kdor pa ima to srečo, da je lastnik velikega vrta in si želi urediti kotiček za uživanje, pa naj med vrtno zelenje zasadi rastline močno rumene barve. To je barva, najbližja soncu, vesela in spodbudna. Ker spodbuja delovanje možganov, krepi bistroumnost in ostrino presojo, se ob njej lažje učimo in si stvari tudi lažje zapomnimo. Ob njej smo odločnejši, saj nam utrjuje samozavest in povečuje strpnost do drugačnega. Krepi tudi živčni sistem in ustvarja energijo.

Pa naj še kdo reče, da ni našel vsaj ene dobre lastnosti rumene barve, ki bi mu koristila. In kam bomo v tem stresnem obdobju zadnjega meseca šolskega leta posadili mladino s šolsko knjigo v naročju?

Več o še ostalih dobrih barvah pa kdaj drugič, kajti paleta barv našega cveta nas razveseljuje vse leto, v vsakem letnem času drugače in zelo posebno.

Dunja Špendal

DRUŠTVO KMETIJSKE TEHNIKE SLOVENIJE

VAS VABI 9.6.2012 V JABLE
NA JUBILEJNO 15. SLOVENSKO
SREČANJE LJUBITELJEV STARE
KMETIJSKE TEHNIKE, S
PREDSTAVITVIJO IN PRIKAZI
STROJEV V DELOVANJU,
KI BO NA PROSTORU KMETIJSKEGA
INŠTITUTA SLOVENIJE
(NEKDANJEGA CENTRA ZA RAZVOJ
KMETIJSTVA IN PODEŽELJA),
GRAJSKA 1, LOKA PRI MENGŠU

Informacije:

Društvo kmetijske tehnike Slovenije
Hacquetova ulica 17,
1000 Ljubljana
tel.: (01)2805-262

E-mail: info@dkts.si Internet: www.dkts.si

Kateri vrtovi najlepši v deželi so tej?

Balkonska korita in vrtovi pričenjajo žareti v pisanih barvah in novih ali pa klasičnih zasaditvah. Ponosni lastniki in tudi sprehajalci jih občudujejo. Sedaj je že tudi čas, da razmislite in povabite Komisijo za urejenost kraja v poletnem času na ogled ali pa vsaj na klepet ob kavici (ni obvezna, haha). V dolgih letih ogledovanja in izmenjav izkušenj smo že z marsikom stkali pristne vezi prijateljstva. Ob tej priliki se seveda ne bomo mogli izogniti slikanju prelepih rož in zasaditev, da se bomo jeseni v turobnem vremenu ponovno srečali in ob gledanju kolažev, oz. kot sedaj predlagajo, da uporabljamo besedo slikanic, na prireditvi uživali ter čutili barve in toploto minulega poletja. Še enkrat: lastniki, sosede in sprehajalci, prijavite v Center Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12 f, tel. št. 564-47-30 svoje izbrane favorite, da bo izbor čim bolj po željah vseh skupaj.

Dunja Špendal

Novo! Novo! Novo! Knjižne niti

V aprilu smo praznovali svetovni dan knjige in avtorskih pravic, ki je bil letos posvečen prevajanju. Mednarodni dogodek, ki ga je leta 1997 razglasil UNESCO, po vsem svetu počasti knjige in avtorje, spodbuja k branju, objavljanju in zaščiti intelektualne lastnine s pomočjo zakonodaje o varovanju avtorskih in sorodnih pravic.

In kako je 23. april postal simbolični datum za svetovno literaturo, ki ga že trinajsto leto zapored v organizaciji Društva slovenskih pisateljev praznujemo tudi v Sloveniji? Odgovor nas vodi v Katalonijo na praznovanje dneva svetega Jurija, ki se je leta 1238 združilo s praznovanjem obletnice smrti Miguela de Cervantesa (le kdo ne pozna njegovega Don Kihota) v novo tradicionalno praznovanje z rožami in knjigami. Vendar se 23. aprila 1616 ni končala le življenjska pot slovitega španskega pisatelja, pač pa tudi angleškega dramatika z veliko začetnico, Williama Shakespeara, in inkovskega pisatelja Garcilasa de la Vege, prvega potomca ameriških staroselcev, katerega dela (kontroverzni Kraljevi zapiski o Inkah) so objavljali in brali po vsej Evropi. S 23. aprilom so povezane tudi obletnice rojstva ali smrti drugih znanih avtorjev, med njimi sta tudi Maurice Druon in Vladimir Nabokov.

Slovenija je ena redkih držav, ki svetovni dan knjige praznuje več dni v sklopu Slovenskih dnevnov knjige. Tako so med 20. in 26. aprilom po Sloveniji potekali knjižni sejmi, literarni večeri, branja in okrogle mize, pa tudi akcija Podarimo knjigo. Svetovni dan knjige smo 20. aprila počastili tudi pred novim vrtcem v Trzinu. Župan je ob tej priložnosti vrtcu in šoli podaril nekaj knjižic. Kulturni program so s pomočjo učencev glasbene šole L'Artko pripravili tudi pravljíčarji in trzinski knjižnici, v osnovni šoli pa so razglasili rezultate glasovanja o »Moji naj knjigi«, ki sicer poteka čez šolsko leto v okviru vseslovenskega projekta.

Časopis Odsev želi biti tudi »odsev« krajanov, zato bralkam in bralcem podarja možnost, da v novi rubriki Knjižne niti delite z nami vaše užitke pri branju, nam zaupate knjige, ki so nepogrešljive na vaši knjižni polici, knjige, h katerim se zatekate, ko ste veseli, žalostni, zaskrbljeni, navdušeni, ko iščete nove izzive, nasvete, potrebujete duhovno hrano, skratka, ko knjiga vstopi v vaše življenje.

V časih, ko postaja naša prva misel predvsem, kako preživeti, ne smemo dopustiti, da bi se odsotnost ne tako zelo nujnih kulturnih in drugih dobrin zarezala v našo bit. Knjiga je seveda le korak na poti do duhovnega preživetja.

Vabimo vas, da nam na spletni naslov knjizne.niti@gmail.com pošljete predloge oz. izbor knjige po vaši meri, jo na kratko opišete, nam zaupate, kako ste jo doživljali in, seveda, zakaj bi jo priporočili tudi drugim.

Tokrat nas bo v svet pisane besede popeljala naša knjižničarka Zdenka Kopač, ki pravi takole:

Hm, upoštevajoč dejstvo, da sem knjižničarka že četrto stoletje, so se me dotaknile premnoge knjige...

Prva mi je ta hip prišla pred oči HČI VARUHA SPOMINOV avtorice Kim Edwards. Bil je to njen prvi roman, odziv bralcev je bil izjemen, saj ga je bilo moč dobri dve leti najti na lestvici najbolje prodajanih uspešnic New York Timesa, od tega je 20 mesecev kraljeval na prvem mestu.

Priporočil več kot preveč, a mene mora vedno prepričati knjiga sama.

Zakaj me je ravno ta, vam ne znam povedati. Morda zaradi dejstva, ki ga vsakdo izkusi vsaj enkrat v življenju, ko dojamete nepravilnost svoje pretekle odločitve in se soočite z nezmožnostjo popravila dolgoročnih, usodnih posledic, ki jih je ta nepremišljena odločitev sprožila. Vse, kar ostaja, je boleča izkušnja, ki nam morda lahko pomaga pametneje ravnati v sedanjosti in prihodnosti.

Ob tem mi pride na misel stavek iz knjige SKRIVNOSTI MILIJO-NARJEVEGA UMA (Obvladovanje notranje igre bogastva) avtorja T. Harv Eker-ja, ki se glasi: Opusti upanje na boljšo preteklost!

Ne bom izgubljala besed o vsebini knjige, naj si vsak bralec ustvari lastno sliko in jo podoživi po svoje, saj je čar ravno v individualnem odkrivanju in dožemanju avtoričinega domišljijanskega sveta, ki bi prav lahko obstajal danes, tukaj...

Pa veliko užitka ob branju vam želim!
Zdenka Kopač, knjižničarka

Nataša Pavšek

Pomladni dan

... je v petdesetih letih prejšnjega stoletja opeval že Ciril Kosmač, saj je prihod pomladi od nekdanjega pomenil nekaj novega, svežega, tako v naravi kot v družbi.

Tudi v naši knjižnici se s pomladjo vrača življenje (ki se, resnici na ljubo, nekoliko umiri le v januarju) v obliki raznovrstnih dogodkov, ki so zaznamovali dni po prihodu pusta. Tik pred delavnico izdelovanja pustnih mask pod taktirko naše ustvarjalne Mili Radmelič smo seveda obeležili slovenski kulturni praznik, ki si je že pridobil svoje mesto v srcih vseh kulture željnih Slovencev.

Marec je privabil v knjižnico številne »vrtčevske« otroke, ki so kot čebelice na cvet prileteli na ogled novih in starih »knjižnih rožic«.

V Knjižnem klepetu smo se skozi oči »raziskovalke«, gospe Ivce Krivic, поблиže seznanili z eno najzanimivejših Slovenk, ALMO KARLIN.

Sredi marca smo se posvetili zdravju v pogovoru CVETE ZALOKAR ORAŽEM s SANJO LONČAR in ADRIANO DOLINAR ob ponatisu knjige VOJNA ALI MIR Z BAKTERIJAMI, sredi aprila pa povabili v našo lepo dvorano pisatelja, kolumnista in režiserja GORANA VOJNOVIČA, ki se je v razgovoru z gospo ZALOKAR ORAŽMOVO izkazal za izjemno simpatičnega, razgledanega sogovornika.

Že čez dva dni smo v Trzin pripeljali Španijo iz 30-ih let prejšnjega stoletja, ki so jo v gledališki predstavi FREDERICA GARCIA LORCE z naslovom LA CASA DE BERNARDA ALBA imenitno poustvarile študentke španskega jezika z ljubljanske FF pod vodstvom režiserja, gospoda ALEJANDRA RODRIGUEZA DIAZ DEL REAL, ki je hkrati njihov profesor na fakulteti.

Zadnja dva dogodka sta že obeleževala 23. april, SVETOVNI DAN KNJIGE, ko smo v sodelovanju z GLASBENO ŠOLO L' ARTKO pripravili zabavno, očem in ušesom prijetno GLASBENO PRAVLJICO, ki jo bomo, glede na skupni interes in dober odziv, prav gotovo še ponovili.

Da se je letošnji svetovni dan knjige poslovil res toplo, človeško in še kako kulturno, smo poskrbeli z aprilskim Knjižnim kleptom, kamor sem po navdihu povabila gospo MARIJO ROBIDA (89-letno upokojeno učiteljico) in njenega 50-letnega sina MATJAŽA, človeka z neverjetno energijo, človeško toplino in občudovanja vrednim odnosom do življenja in izzivov, ki so jima bili

postavljeni na pot že v samem začetku skupnega življenja, saj je Matjaž oseba z Downovim sindromom.

Verjemite, da smo skupaj preživeli res nepozaben večer in si pridobili bogato izkušnjo. In že smo zapluli v maj...

Ob svetovnem dnevu knjige smo za to šolsko leto zaključili projekt BRALNA ZNAČKA ZA ODRASLE, vse sodelujoče pa povabili na kulturni dogodek v domžalsko knjižnico, kjer smo jim 9. maja podelili priznanja (tudi 14 bralcem iz naše knjižnice!!!), knjižna darila in jim pripravili kratek kulturni program in skromno pogostitev, vse pod budnim očesom vodje projekta, sodelavke gospe SLAVE SABOL, ki je ponovno odlično opravila svojo nalogo.

V naslednjih dneh nas čaka še zaključek PRAVLJIČNIH URIC pod mentorstvom naše GOSPE MILI (vabljeni tudi v domžalski Češminov park na BRALNICE POD SLAMNIKOM od 15. do 22. maja). In kar naenkrat bo tukaj konec šolskega leta in tako težko pričakovane počitnice.

Do takrat pa je še nekaj pomladni dni in toplih večerov, ob katerih velja vabilo, da vzamete v roke dobro knjigo, sedete na balkon, zaznate vonj sveže pokošene trave, prisluhnete čričkovim koncertom in uživate!

Zdenka Kopač
Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin

PALČEK

»Nekoč je živel princeška. Bila je zelo lepa in imela je lepe obleke. Rada je imela vse čisto. Pometla je vse prašne kote, le tistega ni opazila, v katerem je živel palček.

Princeška se je zjutraj hotela počesati, a ni našla krtače. Še dobro, da je ni našla, saj je po njej skakal palček in se tudi kotalil. Končno jo je našla in se počesala. Ko pa si je hotela umiti zobe, ni našla krtačke za umivanje zob. Palček je tudi po njej skakal in mislil, da je to blazina. Pri iskanju krtačke je princeška našla prašni kot in ga dobro pometla.«

VAS JE PRAVLJICA PRITEGNILA?

Tudi nas je, zelo. Izmisli si jo je in jo povedala petletna Lara na svetovni dan knjige, 23. aprila 2012. Pravljičarji trzinske knjižnice smo sodelovali v kulturnem programu, ki ga je organizirala naša knjižničarka Zdenka. Z učenci glasbene šole L' ARTKO Trzin smo v Centru Ivana Hribarja izvedli glasbeno pravljico, v katero smo vskočili tudi mi. Otroci so navdušili z dramatizacijo Ankice in ptičice, najmlajši s skupnim nastopom s starši s pomladnim »rejem« in zgoraj omenjena Lara s svojo »izmišljarijo«.

Beseda in glasba sta se prepletali. Počastili smo dan knjige, počastili smo knjigo. Sezimo po njej, potešila bo našo radovednost.

Nasvidenje v knjižnici!

Pravljičarka Mili Radmelič

Študentski klub Domžale

Hitro pot pod noge, gremo na zrak!

Kakšni čudoviti dnevi so za nami, upam, da ste jih izkoristili, kot se je le dalo. Če pa niste bili pretekli mesec nič na svežem zraku, niste šli niti enkrat v naravo ali se niste nikoli načrtno nastavili nežnim popoldanskim sočnim žarkom, pa je skrajni čas, da to tudi naredite. Če vam bo kdaj primanjkovalo idej, kako preživeti čas na svežem zraku, pa le vprašajte nas. V Študentskem klubu Domžale smo vsak trenutek pripravljeni, da svetujemo in pomagamo pri niti ne tako težkih odločitvah. Dogodki, ki jih organiziramo, so prijazni uporabniku in tudi denarnici. Zato le pojdi z nami ven, razmigaj telo in duha. Če gibaš s prvim, telovadiš tudi z drugim.

Konec maja tako ponujamo turnir badmintona v Ljubljani, kjer bo poskrbljeno za pijačo in jedačo, izvzete ne bodo niti lepe praktične nagrade za vse udeležence, pa še razmigali se bomo. Za večje avanturiste pripravljamo paintball v Domžalah, z njim bomo začeli spomladansko strelsko sezono na gozdnem poligonu. Le tek, brez streljanja, pa vas čaka na že 32. maratonu Radenci. Preizkusite se lahko na 42 km, 21 km ali 10 km dolgi trasi in s tem postanete tudi vi del tradicije. Na Bizelsko pa bomo 29. maja odpeljali naše kolesarske navdušence.

Še več informacij, kako preživeti prosti čas, vas čaka na www.studentski-klub.si. Zato le hitro pot pod noge, poklikaj na spletno stran in hop, gremo skupaj na zrak!

Se vidimo!

Ana Strnad

Pomembna pridobitev pobratene občine

V soboto, 14. aprila, so v občini Sv. Jurij ob Ščavnici, ki je pobratena s Trzinom, slavnostno odprli in predali namenu novo kulturno-umetniško središče. Stavba je zelo prostorna, modernistično oblikovana in nizkoenergijska. Stoji v središču kraja, kjer je nekoč stala stara šola iz 19. stoletja. Z veliko dvorano in odrom, ki omogoča nastope večjim gledališkim in glasbenim ansamblom, je novo središče namenjeno kulturnim dogodkom, hkrati pa bo služilo tudi kot upravno središče s sejno sobo in mladini z več sobami in pomožnimi prostori. V objektu so tudi knjižnica s čitalnico, poročna dvorana, večje sobe za plesne vaje, naredili pa so tudi zunanje gledališče.

Otvoritvene slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki občine Trzin, in sicer župan, podžupan, občinska svetnica in uradniki. Župan občine Trzin g. Anton Peršak je ob otvoritvi županu občine Sv. Jurij ob Ščavnici g. Antonu Slani podaril sliko, kot bivši Jurjevčan in kot predstavnik kulture v Državnem svetu pa je sodeloval tudi pri programu slavnostne otvoritve kot eden od govornikov. Poleg župana Sv. Jurija ob Ščavnici in našega župana je govoril tudi g. Trontl - direktor Slovenske akademije znanosti in umetnosti, ki je tudi slavnostno predal ključ novega središča predsednici Zveze kulturnih društev, stavbo pa je blagoslovil tudi župnik. Po uradnih govorih je sledil ogled središča, nato pa se je nadaljeval bogat kulturni program, v katerem so sodelovali Jurjevčani, in to od najmlajših do najstarejših. Nastopili so otroci iz vrtca, osnovnošolci z recitali in plesi, odrasli in upokojenci so plesali folkloro, peli in igrali na instrumente... Tudi slastnih jedi ni manjkalo.

Matjaž Erčulj

Trzinska pomlad

Sobota, 19.5.2012 Dan veselja
 Od 18.00 do 00.00 ure, vzdolž sprehajališča ob Pšati: **PŠATCIJEVA PROMENADA**
 Ob 21.00 uri, prizorišče za Taubi centrom ob Pšati: **Brenci banda**, etno fusion koncert
 Ob 22.30 uri, prizorišče za Taubi centrom ob Pšati: **AltEra PAJKOVKA**, ambientalna plesno-ognjena predstava

Sobota, 26.5.2012 Dan mlade kulture
 Ob 20.00 uri v Kulturnem domu Trzin: **KUD Franc Kotar Trzin LOV NA ČAROVNICE**, »historična histerija«
 Ob 22.30 uri na parkirišču za Kulturnim domom Trzin: **D'Plagators**, koncert

Sobota, 2.6.2012 Dan besede
 Ob 19.00 uri v dvorani Marjance Ručigaj, CIH: **Jani Virk, Veronika Dintinjana, Boris A. Novak**, literarni večer
 Ob 20.30 uri v dvorani Marjance Ručigaj, CIH: **Daša Gradišek - Dasha**, koncert

Sobota, 9.6.2012 Dan za pšatcarje
 Od 15.00 do 22.00 ure, vzdolž sprehajališča ob Pšati: **PŠATCIJEVA PROMENADA**
 Od 17.00 do 19.00 ure, ploščad T3: **KUD Franc Kotar Trzin Francov Živžav**, igranje
 Ob 18.30 uri, ploščad T3: **Lutke Zajec KAM PA KAM, KOZLIČEK?**, lutkovna predstava
Hiša iger MINI FESTIVAL IGER

Sobota, 16.6.2012 Dan čarobnega gledališča
 Ob 20.00 uri v Kulturnem domu Trzin: **Mestno gledališče Pučj PICASSO**, drama
Ostalo na vse dogodke je brezplačno!

Organizacija festivala: **KUD FRANC KOTAR TRZIN**
 Sponzorji: **ALFA ROMEO**, **Coca-Cola**, **PEROS PUB**, **FIDIMED**, **Žnanje za zdravje**, **SimpS**, **medicinski priporočilo**

www.trzinska-pomlad.com

Sladki finalni Franckov živžav

V soboto, 21.4, je KUD Franca Kotarja Trzin izvedel še finalno predstavo za otroke v sezoni 2011/12, zadnji Franckov ŽIVŽAV. Nastopila je Andreja Zupančič s predstavo SILNO VLJUDNO, kjer z interaktivnimi zgodbami in pesmicami na vljuden in sproščen način otroke popelje v svet omike in lepega vedenja. Glasbena predstava, njen prvotni namen je zabava, ponuja otrokom priložnost za soustvarjanje in sodelovanje v predstavi. Ravno zato je vsak njen nastop unikaten. Po predstavi so člani KUD-a prešenetili in razveselili otroke s palačinkami z raznovrstnimi namazi, čokolado, marmelado, smetano...

Organizatorji so pripravljeni razveseljevati otroke z delavnicami in otroškimi predstavami tudi v naslednji sezoni, če bo le dovolj prijav. Le-te bodo začeli pobirati v septembru, pravijo.

(bc)

Kratke novičke iz PD

26. mladinski planinski tabor »Završnica 2012«

Kot smo že poročali, bo MO PD Onger Trzin letos poleti pripravil že 26. mladinski planinski tabor, ki bo potekal od 14. do 22. julija v dolini Završnice. Kako do prijavnice in ostalih informacij? Najlažje preko spletnih strani društva (www.onger.org), kjer se pod posebnim gumbom skrivajo vse sveže informacije o taboru.

Vodja tabora Boštjan z ostalimi vodniki, ki bodo sodelovali na taboru, obljublja spet novo nepozabno dogodivščino v objemu gora. Za lažjo odločitev vas vabimo na srečanje za starše s tabornim vodstvom, ki bo v ponedeljek, 22. 5. 2012, ob 17. uri (po krožku) v OŠ Trzin (v geografski učilnici). Za starše otrok, ki bodo letos prvič na planinskem taboru, je udeležba na sestanku obvezna.

Zaključek Zahodne lige

Za nami je še zadnja tekma v letošnji Zahodni ligi – tekmovanju v športnem plezanju za mlade plezalce, ki šele vstopajo v svet tekmovanj in si s svojo udeležbo nabirajo prve izkušnje. Letos je bilo na sporedu pet tekem (Ljubljana Šentvid, Radovljica, Žirovnica, Jesenice, Šenčur) v treh kategorijah plezanja (težavnost, hitrost, balvani). PD Onger Trzin je poravnalo stroške kotizacije in vse štartnine, starši tekmovalcev pa so poskrbeli za prevoze na tekme, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Letos se je za tekmovanje odločilo (pre)majhno število otrok. Upamo in želimo, da bo število v letu 2013 naraslo. Naši člani so na tekmah tekmovali le v dveh kategorijah (mlajši dečki in mlajše deklice).

V kategoriji Mlajši dečki se je med 35 sodelujočimi na končno 12. mesto uvrstil Tim Krašovec, ki je točke (skupaj 137) nabiral na vseh petih tekmah. Tim je poskrbel tudi za dve uvrstitvi med prvo deseterico. V kategoriji Mlajše deklice je sodelovalo na tekmah 56 tekmovalk. Na 31. mesto se je uvrstila Tjaša Jankovič, ki je zbrala 23 točk. Nina Rems je zbrala 3 točke in zasedla 48. mesto.

Vsem tekmovalcem želimo še veliko prijetnih trenutkov na tekmah Zahodne lige tudi v prihodnjem letu.

Osnovnošolsko državno prvenstvo v športnem plezanju

V dvorani Zlato polje v Kranju je bilo v soboto, 14. 4. 2012, osnovnošolsko državno prvenstvo v športnem plezanju, ki se ga je udeležilo kar 243 mladih plezalcev in plezalk. Tudi OŠ Trzin je imala na tekmovanju svoja predstavnik (ki sta tudi člana našega ŠPO).

Tjaša Jankovič se je v najštevilčnejši kategoriji Mlajše učenke brez licence med 61 tekmovalkami uvrstila na 39. mesto, Tim Krašovec pa se je v kategoriji Mlajši učenci brez licence med 42 tekmovalci uvrstil na 17. mesto.

Tekmovanje je potekalo v soorganizaciji Zavoda za šport RS Planica in Planinske zveze Slovenije – Komisije za športno plezanje. Organizirala pa ga je ekipa, ki pripravlja v Kranju tudi tekme svetovnega pokala, zato je vse skupaj potekala hitro in tekoče. Pohvaliti pa je potrebno tudi odlično pripravljene smeri, kjer so se dobro naplezali prav vsi tekmovalci.

Orientacijska tekma gorenjsko-dolenjske lige

V nedeljo, 15. 4. 2012, je potekala planinsko-orientacijska tekma gorenjsko-dolenjske lige s startom pri planinskem domu v Podborštu pri Komendi. Najprej so se na progo, opremljeni s kompasom in zemljevidom, odpravili naši planktonovci (Staša Matjaž, Urša Košir in Boštjan Kralj, kategorija D – na koncu na 4. mestu), malo za njimi pa še mlajša ekipa Nore krave (Tina Arh – PD Zagorje, Špela Kralj, Katja Schoss, Aljaž Pavšek in Matevž Peternel, kategorija C – na koncu na 2. mestu).

Na karti smo imeli označenih devet točk, ki smo jih morali poiškati v naravi in se na njih »požigosati«. Ekipa Plankton je našla 4, ekipa Nore krave pa 7 točk. Z iskanjem kontrolnih točk je bilo nekaj težav – če ni šlo drugače, je šlo pa čez drn in strn. Prav to je čar orientacije, saj si lahko udeleženci privoščimo tudi malo več pustolovskega duha, saj najkrajša pot največkrat ne vodi po uhojenih stezah. So pa tekmovalci na tej tekmi pogrešali žive točke, kjer morajo vsi člani ekipe skupaj reševati naloge iz prve pomoči, vozlov, orientacije, poznavanja naših gora, gorskih rastlin ipd.

V sistemu planinske orientacije se v prihodnjih mesecih obeta precej novosti, združevanja posameznih lig (večja konkurenca) itd. Želimo si, da bi se naslednjo jesen čim več planincev vseh starosti odločilo za sodelovanje na teh tekmovanjih. PD Onger Trzin to zelo podpira.

Emil Pevec

Državno ekipno tekmovanje v šahu

V soboto, 14. aprila, je bilo v Postojni državno šahovsko tekmovanje. Naša ekipa, ki je bila po ratingu (točkah) zelo visoko uvrščena in je bila četrta nosilka državnega naslova, je po sedmih odigranih igrah pristala na zelo solidnem sedmem mestu; vsi igralci so zelo napredovali. Tokrat se je pomerilo kar 54 ekip.

Za našo šolo so igrali: Val Kmetič, Filip Bojko, Staš Ahtik in Matija Šernek.

Filip Bojko je osvojil drugi najboljši rezultat za igralca na drugi

deski in prejel nagrado, ki jo je razdelil med člane ekipe. Ekipa je dobro povezana, med igralci je prisotna medsebojna pomoč in razumevanje, zato je popolnoma opravičeno, da fantje iz Trzina veljajo za favorite, ki se vzpenjajo na sam vrh, in prepričana sem, da jim bo uspelo. Zagotovo bomo v jeseni s ponosom spremljali njihove rezultate iz svetovnega prvenstva, ki bo v Mariboru.

Napišem lahko le še, da so super in da sem ponosna, ker sem mentorica trzinskim fantom.

Simona Pirc

Stonogam ni dolgčas

Stonoge smo doživele nekaj posebnih dni, za kar se moramo zahvaliti več ljudem. Za materinski dan sta prišla stara starša od Anje Rebolj in skupaj smo spekli okusne piškote. Že čez nekaj dni smo se odpravili na obisk v Notranje Gorice, kjer smo si ogledali travnike, kjer raste zelo veliko močvirskih tulipanov – žerjavčkov.

Nato je sledil obisk Knjižnice Domžale, kjer smo se spomnili na pisatelja Andersena in kjer so nam predstavili njegove čudovite pravljice. Že naslednji dan smo se odpeljali v Siti teater, kjer so učenci osnovne šole odigrali moderno verzijo Sneguljčice. Predstava je bila zelo zanimiva. Ravno tako kot predstava v KD Vir, kjer nam je Alenka Kolman skupaj z zajčkom predstavila prvi dan v šoli. Predstava je bila nagrada za osvojenega pravljničnega palč-

ka. V tem mesecu sta nas obiskali zdravnici, ki sta predstavili svoj poklic. Ga. Miličevićeva nas je s pomočjo podjetja Simps prijetno presenetila, in vsem se moramo zahvaliti, da so omogočili otrokom toliko drobnih presenečenj in poučnih trenutkov. Stonoge so v tem mesecu tudi igrale na violino, iskale zaklad, imele ples v maskah in si ogledale lutkovno predstavo o deklici, ki je živela na naftni ploščadi. Program nam je popestrila akademska slikarka Sava Kralj, ki nas je obiskala s posebnim razlogom. Njena predstava je bila tudi uvod v področje onesnaževanje voda. Pšato spremljamo, na žalost pa opazimo v njej tudi odpadke, kar nas žalosti. Radi imamo naravo in zato se trudimo, da ravnamo in razmišljamo ekološko. Stonoge so še majhne, zato razmišljamo o tem, kako bi pomagali, da bi voda ostala čista, upamo pa, da bodo čez nekaj let zdaj nastajajoče ideje zaživele tudi v praksi in da se bodo uresničile.

Simona Pirc

V pričakovanju padca suše

Aprila, ko sonce končno posije tudi v zimsko Ongrovo senco, zacveti tudi tamkajšnje sadno drevje (Foto: T.M.)

Mali traven nam je še ravno zadnji čas prinesel prepotrebno vlogo za malo več trave v maju oziroma velikem travnu. Sicer pa je tudi majnik znan po tem, da nas po potrebi založi z vlago in hladom, kar je storil tudi letos. Zofka je, v zadovoljstvo mnogih, tokrat zatajila (zdi se, da se je njen obisk zaslutil že na Florijanovo nedeljo...), nikakor pa se niso potuhnili ledenjaki. Najbolj sta se izkazala prva dva, torej Pankracij in Servacij, medtem ko nas je Bonifacij opomnil, da je vendarle tudi maja lahko vreme čisto normalno in prijetno. Vreme se nas je do neke mere usmilo tudi za že omenjeni Florijanov vikend, še posebej prvi dan. Drugi dan je bilo bolj natančno število deževnih dogodkov nad Trzinom težko določljivo. Spodaj podpisani občinski vremenski svetnik sem tam nekje pri številki 10 nehal šteti, ker je bilo vse skupaj brez pomena. In ker so Trzinci vsemu navkljub vztrajali do zadnjega in še enkrat več dokazali, da jim ne more do živega niti slabo vreme, kaj šele kdo drug. Menda naj bi bila ena od nagradnih iger v okviru programa, ki ga je povezovala »veseljakinja«, tudi ta, da je bilo treba uganiti, koliko deževnih vložkov smo imeli drugi sejmski dan. Morebiti bi morali prihodnje leto poleg vseh stojnic postaviti tudi vremensko. Tovrstno povpraševanje bo z naraščanjem dovzetnosti prebivalcev za podnebne spremembe namreč čedalje večje ...

Florijanovemu sejmu sicer še manjka nekaj let do polnoletnosti, a je vsekakor iz leta v leto bolj kakovosten. Čeprav je bil letos po številu stojnic nekoliko skromnejši, pa je bil po njihovi ponudbi bogatejši, predvsem pa razgiban z družabnostjo in pristnen. Sejem se je v glavnem že otesel odvečne kramarske navlake. Pri tem mislimo predvsem na izdelke, ki ne sodijo na tako prireditve, temveč so primernejši za ponudbo lunaparkov, razveselili pa smo se otroškega boljšjaka. Predvsem pa ne smemo dopustiti, da nam prodajajo blago brez vsakršne etnološke vrednosti in sodelovanja domače pameti ter podjetnosti in iznajdljivosti, skratka izdelke brez dodane vrednosti. Gotovo je moč pripraviti še boljši sejem, vendarle pa bo moralo za to poprijeti še več rok in tudi glav. Ne nazadnje je med ljudmi čutiti, da potrebujemo zdaj tovrstne prireditve bolj kot kdajkoli prej in se družabnemu vse bolj pridružuje tudi družbeni duh. Da je sejem zdaj res naš, potrjujejo tudi

prebivalci okoliških blokov, ki so ga vzeli za svojega. Morda jo nekateri ob najavi sejma še vedno raje pobrišejo v »netrziške« kraje, a večina se ga vendarle razveseli, saj je to edini konec tedna v letu, ko je tam okoli (skoraj) vse drugače. Razveseljivo je, da lahko opazimo iz leta v leto več in vedno številčnejše družbe, ki se dobijo tekom sejma na redni letni »analizi«. Naslednjo bodo menda lahko imeli že prihodnji mesec na gasilski veselici...

O šmentani Florijan, kam vstran od vremena si nas spet odpeljal, zato le brž od trziških k vremenskim »zdraham«.

Podatki za april kažejo, da je bilo minuli mesec po vsej državi topleje kot v dolgoletnem povprečju. V Ljubljanski kotlini in severno od nje je odklon presegel 1,5 stopinj Celzija. Tudi sončni žarki so vztrajali do petine dlje kot ponavadi. Minuli mesec se je vsaj začasno končalo nenavadno dolgo obdobje izjemno suhega vremena, ki smo mu bili priča vse od jeseni 2011, natančneje pa že kar od konca lanskega poletja. Kot ponavadi je bilo največ padavin aprila na zahodu države, natančneje v Posočju, kjer se je nateklo v ombrometre tudi več kot 300 litrov oziroma milimetrov vode, na severozahodu pa še vedno nad 150 milimetri. Več kot hektoliter vode smo prejeli tudi v osrednji Sloveniji, del tega odlikavajo tudi podatki v preglednici. Glede na dolgoletno padavinsko povprečje je bilo to pri nas preseženo za nekaj manj kot tretjino. Vsaj nekaj vode bo počakalo tudi toplejše dni, saj so na Kredarici dosegli najvišjo skupno višino snežne odeje v letošnji snežni sezoni z 240 centimetri šele 25.aprila. Spomnimo, prvi dan v mesecu je bila ta natančno tretjino prej omenjene!

Aprila smo torej dočakali težko pričakovani dež, ob katerem se je tudi občutno ohladilo. Med velikonočnimi prazniki smo med dežjem lahko celo opazovali snežinke, zatem pa občutili jutranji mraz, ki je mestoma škodoval že cvetočemu sadnemu drevju. Na

vsak način smo imeli zelo nestanovit in svež april z veliko padavinskih dni in malo suhih, tudi sončnih dni, čeprav kaže uradna ARSO-va statistika drugače. Razen konca meseca so bile padavine skoraj vsak dan (natančno 18 dni), res pa je, da je bilo vmes tudi precej ur s soncem. Tri dni smo imeli opravka z jutranjo slano (kar se pozna predvsem na številnih tukajšnjih češnjah, zadnja slana je bila 10. aprila), dva dneva z nevihto in en dan z meglo. Ob koncu meseca oziroma ravno za praznične dni smo imeli kar 4 tople dni, ko je najvišja dnevna temperatura zraka presegla 25 stopinj Celzija. Ni manjkalo veliko do tega, da bi imeli celo vroč dan. Letošnje vreme prav res neprestano skrbi za to, da nam ni dolgčas. Prvomajski prazniki so nam postregli že s prvo mavrico. V povprečju je vreme sicer še vedno podobno tistemu, ki smo ga vajeni, a so te srednje vrednosti čedalje bolj posledica velikih temperaturnih – padavinskih sončnih skokov. Vse bolj vremensko poskočni pa bomo morali biti tudi prebivalci te dežele in Trzinci ne bomo pri tem nikakršna izjema. Dokler se ne bodo uredila vremena in druge zadeve, se bo še kar nekajkrat proti večeru postopoma stemnilo do nižin.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine - april 2012 (mm)
Grosuplje	94
Komenda	114
Domžale	115
Trzin	115
Radomlje	126
Letališče Brnik	127
Ljubljana Bežigrad	128
Vrhnika	128
Brezje pri Trziču	158
Škofja Loka	168

Preglednica: Padavine aprila 2012 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Mladostna vetrnica

Čisto malo še manjka, pa bomo dobili tudi Trzinci svojo vremensko postajo, sicer brez vremenske hišice, pa vendarle. Del te so nam pred časom namestili pred krajevno knjižnico, natančneje predstavili. Vetromer ali anemometer, po domače pa kar vetrnica, je pred kratkim »zrasla« na enem od drogov z javno razsvetljavo. Blokarji dobro poznajo prepah med obema nizoma blokov soseske T 3, še posebej ob severnih vetrovih. Zdaj, ko so se nanj že navadili, jih prav nič ne moti. Močan veter pa ni povšeči bližnji trzinski znamenitosti, fontani »Mladost«, ki je v primeru takega vetra zelo razsipna z vodo (menda gre dosti vode mimo tudi ob brezvetrju...). Prav vetrnica ima vlogo zapiralca vodne črpalke v primeru (pre-)močnega vetra. Zato so že kmalu po njenem odprtju namestili vetrnico. Zaradi varnosti in priročnosti kar v bližnjo kovinsko mrežasto kletko, natančneje ob zasilnem izhodu iz tamkajšnjih podzemnih garaž, kjer pa so vetrovi bolj krotki. Zdaj pa jo torej imamo na bližnji svetilki. Če je nemara kdo res pomislil, da gre za del bodoče vremenske postaje, se je uštel. Sicer pa omenjeno mesto niti ne ustreza predpisom Agencije RS za okolje za pogoje, ki jih mora izpolnjevati lokacija za tovrstno merilno mesto. Ta mora biti namreč na travniku, predvsem pa precej bolj

stran od visokih stavb. Zdaj torej v Trzinu ne vemo samo tega, koliko je ura, pri čemer nam seveda pomaga tudi tista na zvoniku svetega Florijana (včasih se sliši, kot bi bil eden od zvonov počen...), temveč tudi, kako močno (ga kdo) piha ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro,
le v nas se preselijo
in naprej, naprej živijo,
so in tu ostanejo...

(J. Medvešek)

ZAHVALA DARJA ŠINKOVEC

Ob boleči izgubi najine drage mami in življenjske sopotnice se iskreno zahvaljujem vsem dobrim sosedom ter prijateljem, ki so ji ves čas stali ob strani, jo bodrili in navdihovali s pozitivno energijo ter ji s tem polepševali težke dneve.

NJENA: hči MAŠA in ANDREJ

OZVVS DOMŽALE IN OO MENGEŠ

VABITA OBČANKE IN OBČANE

27. MAJA 2012 OB 11.00 URI

PRED KULTURNI DOM MENGEŠ

ZVEZA
VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

NA VELIKO RAZSTAVO

OPREME, UNIFORM, OROŽJA SV IN POLICIJE, TER PRIKAZ
DELOVANJA NEKATERIH ENOT IN

PODELITEV SPOMINSKIH ZNAKOV PRIPADNIKOM ENOT 55. OŠTO
DOMŽALE ZA LETO 1991

**SLAVNOSTNI GOVORNIK BO
PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE DR. DANILO TÜRK**

- OB 11.00 URI OTVORITEV RAZSTAVE
- OB 13.00 URI SLAVNOSTNI GOVORNIK PREDSEDNIK REPUBLIKE DR. DANILO TÜRK
- PODELITEV SPOMINSKIH ZNAKOV
- PRIKAZ DELOVANJA SPECIALIZIRANIH POLICIJSKIH ENOT
- ZAKLJUČEK OB 17.00 URI

SODELUJEJO: SLOVENSKA VOJSKA, POLICIJA RS, KD TRIGLAV, CIVILNA ZAŠČITA,
TURISTIČNO DRUŠTVO MENGEŠ IN ZVEZA VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

POKROVITELJ OBČINA MENGEŠ, ČASTNA POKROVITELJA GENERALŠTAB SV IN POLICIJA
REPUBLIKE SLOVENIJE

... za MOŠKE in ŽENSKE

SEX tablete

Tablet Rearing Stallion in Women Desire so registrirano prehransko dopolnilo.

**PREVERJENO,
POTRjeno**
IN BREZ NEŽELENIH UČINKOV!

Za moške - Rearing Stallion

- 100% naravna
- povzroča trdnjejše erekcije
- omogoča dolgotrajnejše erekcije
- pomaga pri prezgodnji ejakulaciji
- učinkuje tudi do 72 ur po zaužitju
- omogoča krajši čas okrevanja med orgazmi
- povečuje vzdržljivost v postelji
- povečuje spolno moč
- deluje kot afrodiziak

Za ženske - Woman Desire

- zagotavljajo željo po pogostejšem seksu
- hitrejša vzburjenje
- večja količina energije
- poskrbijo za močnejše orgazme
- izboljšajo ženski libido
- manj nihanja v razpoloženju in razdražljivosti
- povečajo dotok krvi do erogenih predelov
- večja in hitrejša vaginalna navlaženost
- povečajo seksualno vzburjenje

www.sextablete.si

Herbis d.o.o. Pilonova ul. 8 Ljubljana

040 800 560

Dežurni telefon dosegljivo vse dni v tednu, 24 ur na dan!

Gluhoni oddajte naročilo preko SMS sporočila

4 tablete + 1 brezplačno	=	30,60 EUR + poštni stroški
8 tablet + 4 brezplačno	=	58,14 EUR (za 12 tablet)
12 tablet + 8 brezplačno	=	82,62 EUR (za 20 tablet)
24 tablet + 16 brezplačno	=	140,45 EUR (za 40 tablet)

BREZ TVEGANJA - 100 % Vračilo denarja ! Dostava v 24 urah !

PENIS tablete

Povečajte velikost penisa ... na naraven način.

Tablet Golden Cock so registrirano prehransko dopolnilo.

**DEJSTVO: 73 % ŽENSK
MENI, DA JE PARTNERJEV
PENIS PREMAJHEN !**

Velikost penisa je zelo pomemben faktor v spolnem življenju!

Vendar pa marsikatera ženska o tem ne govori s svojim partnerjem ker ga s tem ne želi prizadeti. V ženskih pogovorih s prijateljicami pa je slogan »večji je boljši« očitno postal prevladujoč. Sodobne ženske gledajo na moške z velikimi penisi kot nadmoške, moške, ki so nekaj več kot ostali, kot bogove v primerjavi z moškimi, ki imajo majhne ali povprečne penise. Vendar, ali velikost moškega penisa resnično vpliva na kvaliteto spolnega odnosa? DA! Tisti, ki trdi da velikost ni pomembna, ampak je pomembna samo tehnika, se le tolažijo. Resnica pa je drugačna. Resnica je, da ženske obožujejo moške z velikimi penisi prav tako kakor moški obožujejo ženske z velikimi prsmi in močnejšimi boki. Denar, izgled in mišice lahko pomagajo, vendar je to le začasna, kratkotrajna in lažna rešitev, dolgoročno pa si za srečo v ljubezni večina žensk želi dobrega ljubimca in "VELIKEGA" moškega!

Kakšne rezultate lahko pričakujem:

- Trajno podaljšanje penisa za 2.5 – 7.5 cm
- Trajno povečanje obsega za 30%
- Trajno povečanje volumna za 40%

- Povečanje samozavesti
- Sestavljeno iz najbolj kakovostnih rastlin
- Povečanje glavice penisa
- Odprava krivine penisa

10 tablet	=	32,74 EUR + poštni stroški
20 tablet + 4 brezplačno	=	63,51 EUR (za 24 tablet)
30 tablet + 10 brezplačno	=	93,30 EUR (za 40 tablet)
40 tablet + 20 brezplačno	=	115,24 EUR (za 60 tablet)

Način dostave:

- 1.) Poštna dostava
- 2.) Anonimna dostava

Govorimo
SlovenskoPričamo
Hrvatski

031 246 816

Dežurni telefon dosegljivo vse dni v tednu, 24 ur na dan!

Pogovori so zaupne narave, klici so anonimni in se ne snemajo !

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik
zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

VZDRŽUJEMO

SVETUJEMO SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041 617 927

www.grafex.si

grafex agencija